5.000 Forintos tehetségkutató pályázatunk a 2. oldalon

Ludas Matyi

V. évfolyam. 26. szám
SZATIRIKUS HETILAP
1949 június 24

Magyar-csehszlovák barátsági szerződés

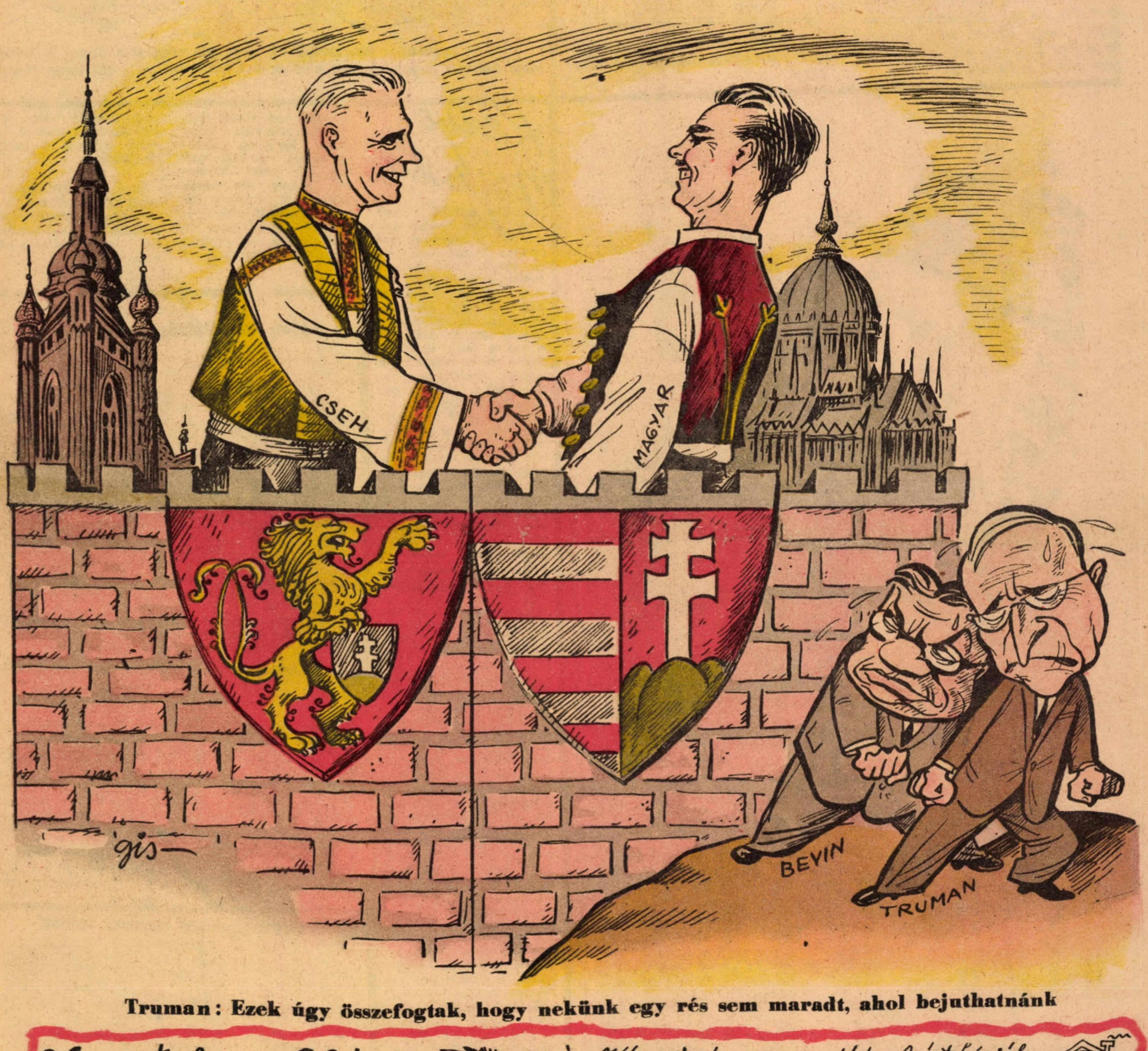

Truman: Ezek úgy összefogtak, hogy nekünk egy rés sem maradt, ahol bejuthatnánk

Hangtalan Heti Híradó

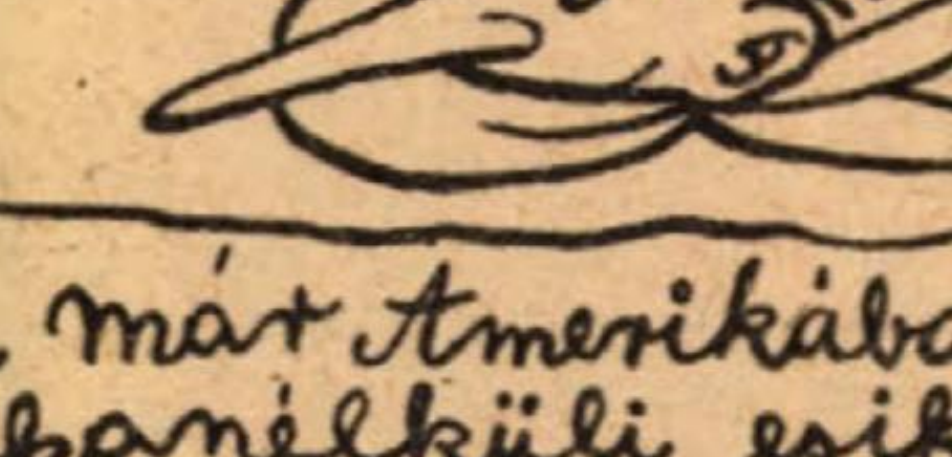

Hétmillió munkanélküli van már Amerikában. Állítólag egy házra négy munkanélküli esik. Truman szerint ez nem baj: bridzseljenek egymással szabadidejükben.

A svéd csapat az utolsó negyedórában egyenlített. Mi nyertük volna meg a meccset, ha egy negyed órával előbb kezdik a mérkőzést.

Kész a Vitéz-utcai pontház. Azért hívják pontháznak, mert pont a duplájába került a ház, mint amennyibe szabad lett volna kerülnie

Nyolc éve tört rá Hitler a Szovjetuniora, de az már annyira ujjáépült, mintha a betörés nyolcvan éve történt volna és annyira gyűlöli a fasizmust mintha a betörés nyolc napja történt volna.

Ez a bécsi bácsi már nagyon ráéhezett egy jó bécsiszeletre, tehát eljött a pesti Szent-István körúti népbüffébe.

70 fillér

ÖTEZER FORINTOS
tehetségkutató pályázatunk

A fejlődő magyar demokráciának új művészetre van szüksége. Nemcsak új költőkre, regényírókra, hanem új humoristákra is szükség van, akik a humor, a szatira éles fegyverével harcolnak nagy céljainkért. Köztudomású, hogy nem egy jelentős művész elindulásánál ösztönzően hatott valamely pályázaton elért sikere. Éppen ezért a Ludas Matyi tehetségkutató pályázatot indít, amelynek feltételei az alábbiak:

1. A pályázaton mindenki résztvehet, aki nem hivatásos író. A beküldendő írás lehetőleg összefüggő humoros történet (humoreszk, kroki, humoros tárca), legfeljebb három gépelt vagy kézzel irott oldalra terjedjen. Egy-egy pályázó két-három művet is beküldhet.

2. A pályaműveket lehetőleg géppel vagy tintával, jól olvashatóan irjuk. Természetesen csakis önálló, saját művel lehet pályázni; régi anekdótákat, ismert történeteket ne küldjünk be.

3. A pályázók közöljék nevüket, pontos címüket, foglalkozásukat és életkorukat.

4. A pályázat határideje 1949 augusztus 1.

5. A díjat nyert pályaműveket a Ludas Matyiban közölni fogjuk. Ezen kivül a nyerteseknek alábbi pénzjutalmakat adjuk:

1. díj: 1500 forint,
2. díj: 1000 forint,
3. díj: 500 forint,
4—10. díj: 300—300 forint.

6. A pályázattal kapcsolatos minden közleményt lapunkban adjuk közzé.

A szegény kis hadianyaggyáros panaszai

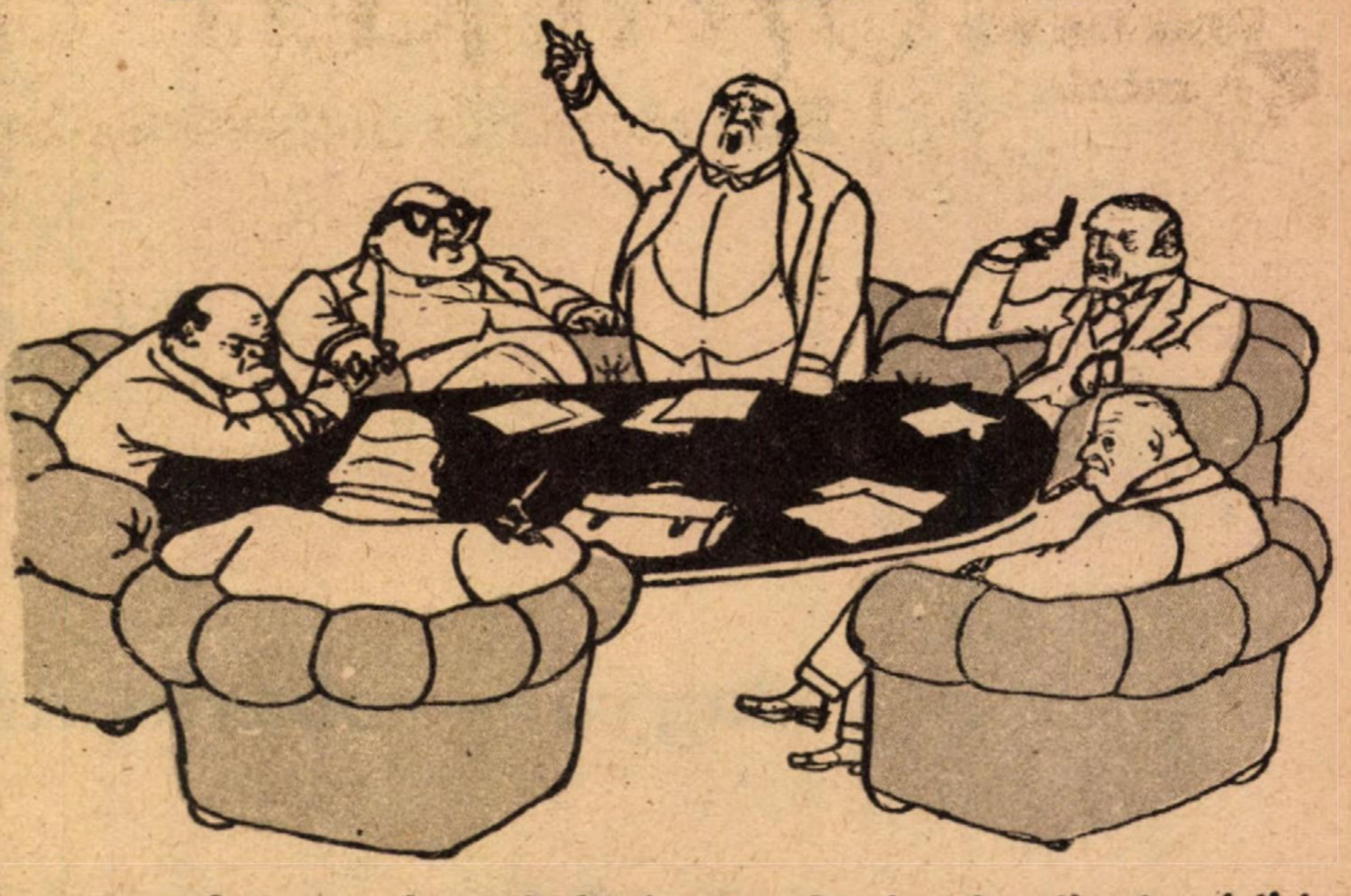

— Igazságot követelünk! A nép már négy éve élvezi a békét, most nekünk is jogunk van néhány évi háborúra. *(Dikobraz, Prága)*

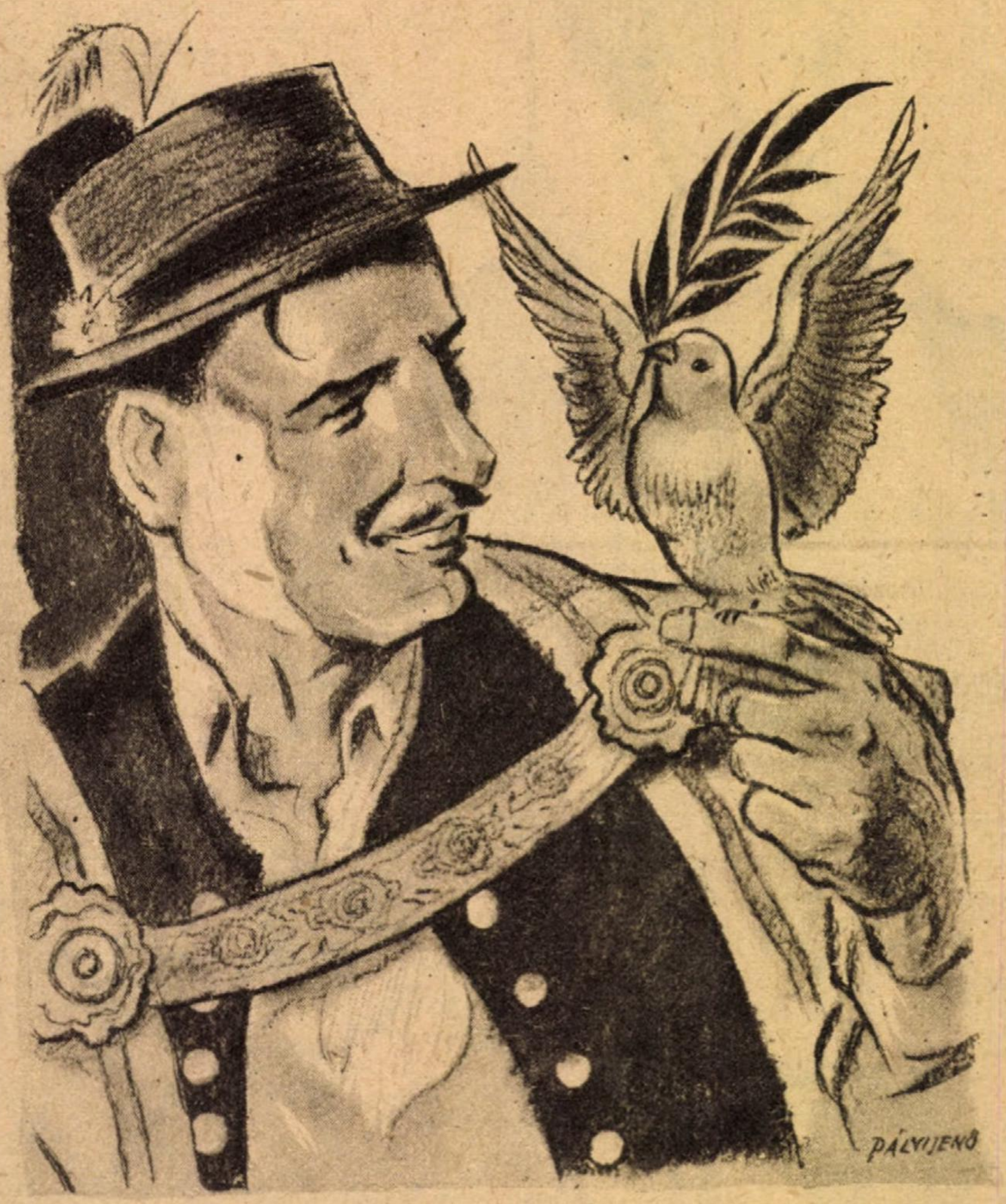

— Megvédlek téged, galambom!

* * *

Megoldják ők a problémát

„Elemi csapásokra, háborúra, járványokra, stb. van szükség a népesség csökkentéséhez." (William Vogt amerikai „tudós" könyvéből.)

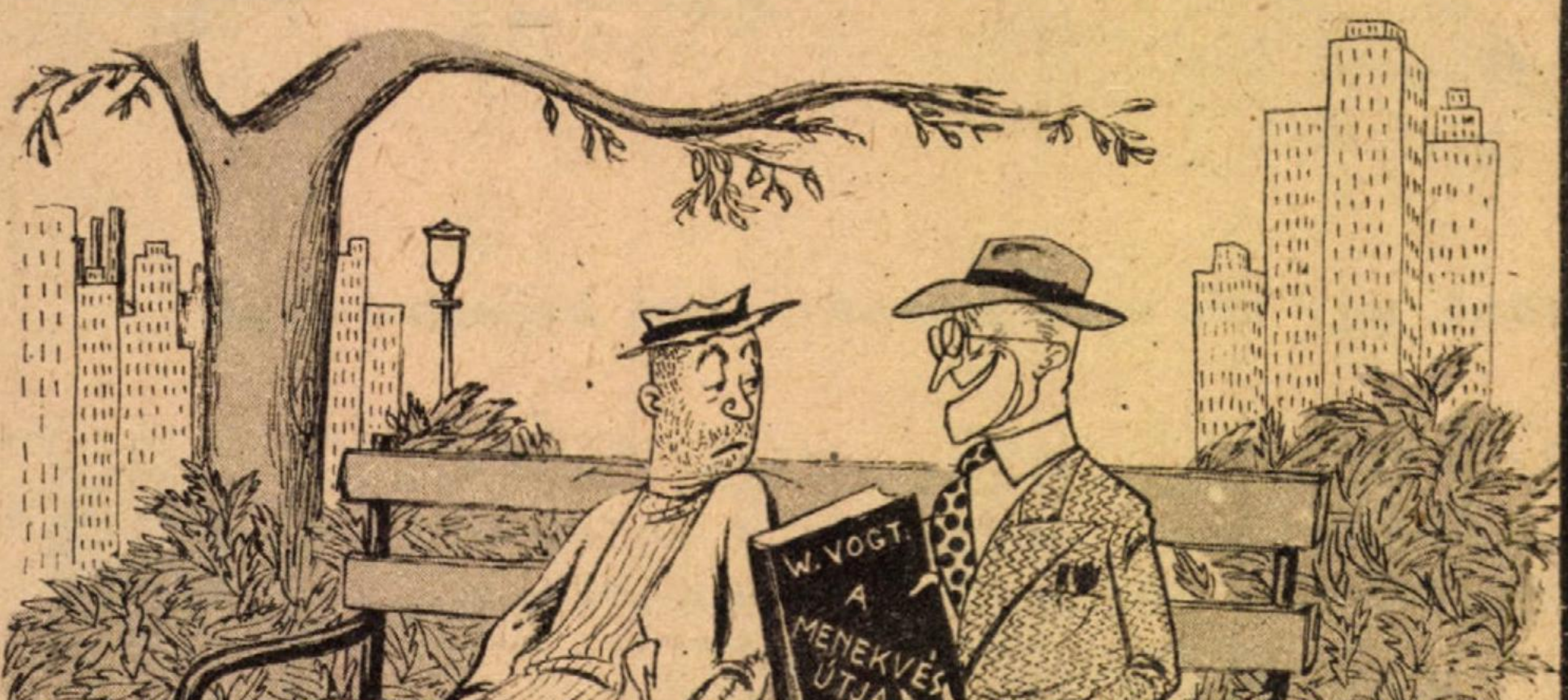
W. VOGT A MENEKVÉS ÚTJA
Truman

Truman a munkanélkülihez: Borzalmas sorsa van magának, barátom, de mi segitünk magán. Választhat háború, járvány és éhenhalás között.

Kedves Mártuska,

részvéttel értesültem arról, hogy könnyű hűléssel ágynak dőlt s méghozzá pont ezekben a napokban, amikor francia filmet játszanak Pesten. Francia film! Tudom, hogy eme szavak hallatára lehúnyja bársonyos szempilláit és fejebúbjától sarkáig remegni kezd. Azt is tudom, hogy a francia filmet már a pályaudvaron fogadta volna, ha nem lenne beteg, hiszen maga is azok közé tartozik, akik imádják ezeket a sejtelmes, finom és a lélek legmélyebb mélységeiben vájkáló francia filmeket. Elmentem hát a moziba és megnéztem a „Haláltánc" című francia filmet, s most beszámolok róla magának, hogy legalább így közvetve élvezhesse ezt a sejtelmes, finom műalkotást.

Stroheim — képzelje csak! — egy kapitányt játszik. Egy kapitányt! Hogy hol és mikor kapitány, azt nem lehet tudni. De nem is fontos. Tény az, hogy ez a kapitány megnősül és ifjú hitvesét magával viszi egy sziklavárba, mert ő, a kapitány ott fog szolgálatot teljesiteni, mint fő-börtönőr. Ugyanis a sziklavárban, amely egy magányos szigeten áll, rabokat őriznek. Hogy kiket és miért, ezt nem lehet tudni. De nem is fontos. Tény az, hogy ez a kapitány, ez a ronda fráter elkezdi szekírozni ifjú hitvesét és huszonöt éven át szekírozza. Sőt, időnkint meg is veri. Nem csoda, hogy szegény asszony állandóan a kapitány haláláért imádkozik. Hogy miért nem hagyja ott a kapitányt, mint eb a péti sót, azt nem lehet tudni. De nem is fontos. Tény az, hogy egyszercsak megérkezik a sziklavárba az asszony fiatalkori szerelme, egy őszhajú orvos. Szegény asszony már sánta és öreg, egyetlen ambició fűti csak: túlélni a kapitányt. Az orvos még mindig szereti az asszonyt, s kézenfekvő volna, hogy elvigye a szigetről szegényt. Hogy miért nem viszi, azt nem lehet tudni. De nem is fontos. Tény, hogy ehelyett inkább összevész a kapitánnyal anyagi ügyek miatt. A kapitány úgy felizgatja magát, hogy meghal s itt a film minden átmenet nélkül végetér. A hullámok csobognak tovább, a sziklavár sötéten mered tovább, mintha misem történt volna. És csakugyan. Misem történt.

Hát látja Mártuska, ilyen francia filmet mulasztott el maga, ilyen vérbeli francia finomságokkal terhes filmet. Rengeteg alkony van benne, szadista kapitány van benne, tébolyodott feleség van benne, sziklavár a magányos szigeten, szélvihar, mely egyszerre feltépi az összes ablakot, kietlen és végtelen szomorúság van benne s maga ilyenkor otthon fekszik Mártuska. Hát ezt érdemli magától a francia filmgyártás?

t. l.

U. I. A „Haláltánc"-ot egyébként Strindberg írta, aki tegnap véletlenül éppen mellettem ült a moziban. De ő sem ismert rá a művére.

Még az időjárás is ellene van

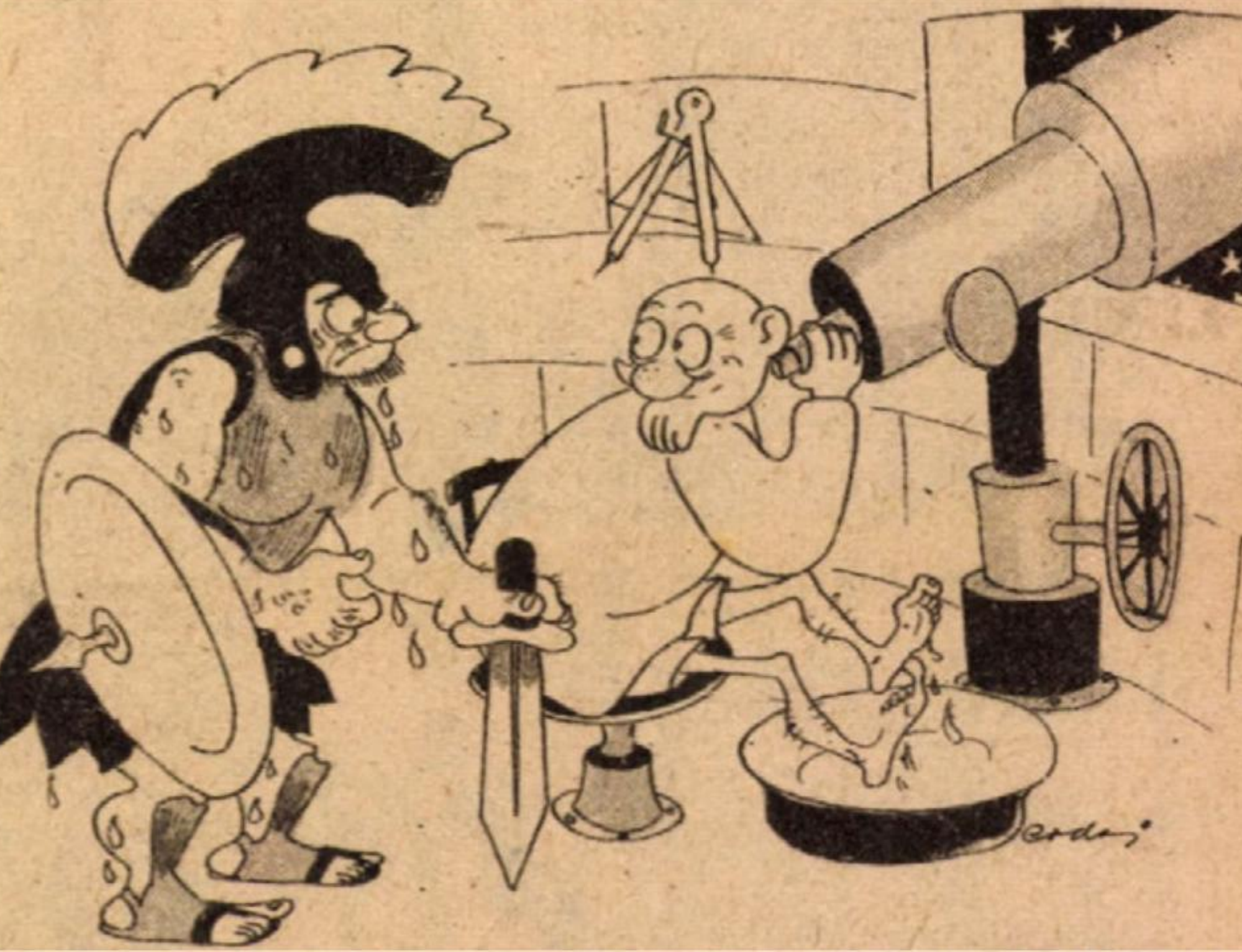

Mars: Nincs semmi remény egy kis hideghullámra?
A tudós: Minek magának hideghullám?
Mars: Folytatni szeretném a hidegháborút!

Példázat

arról, hogy hogyan születik a vagyon

— Barátom — meséli egy amerikai — amikor ez a Jackson feljött vidékről New-Yorkba, összesen tíz cent volt a zsebében és ma mégis többszörös milliomos!

— Na ja, — bólint a másik amerikai — mert voltak New-Yorkban más zsebek is.

Amerika gazdasági manővert inditott

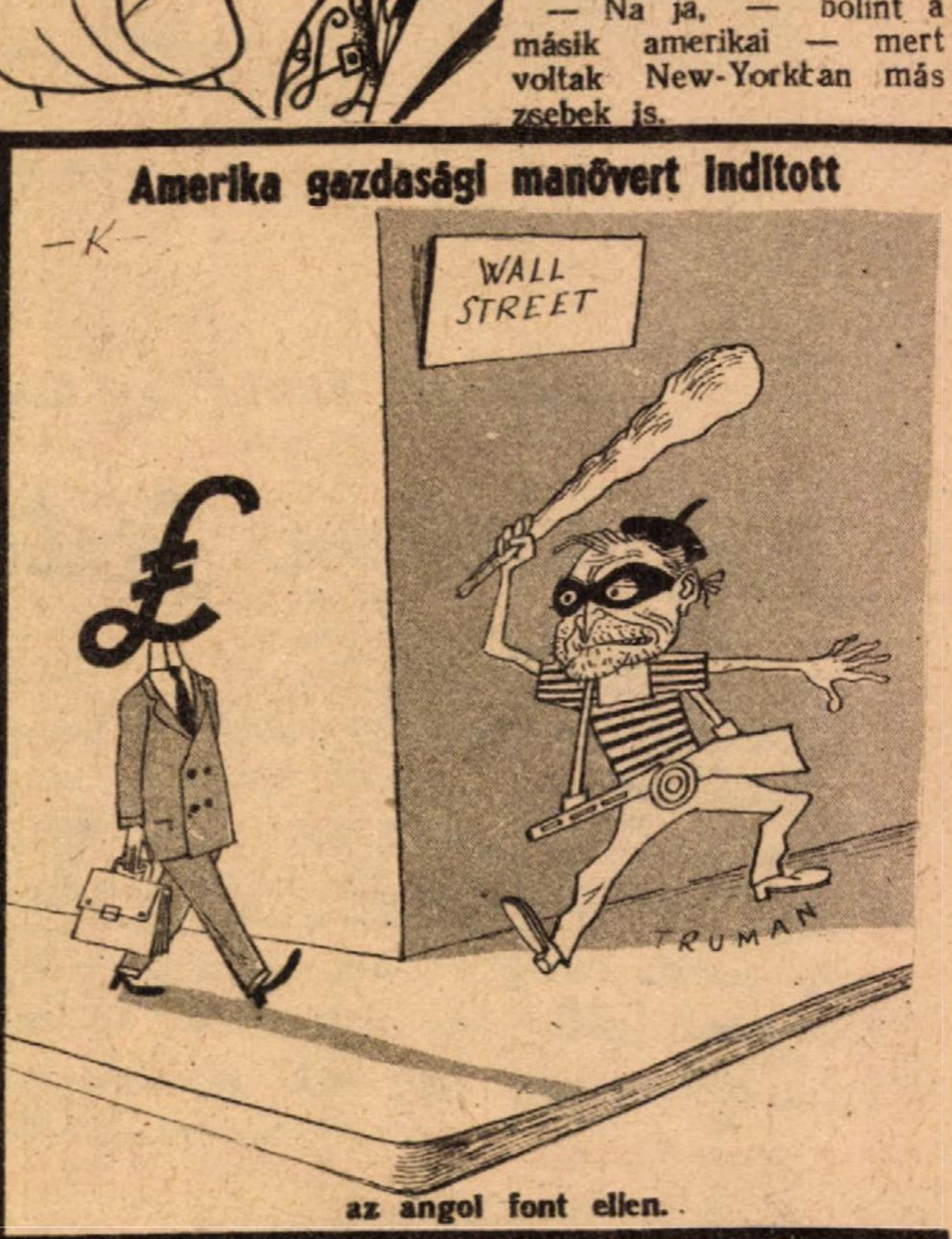

az angol font ellen.

Ezért kell tanulni, gyerekek!

William Vogt után szabadon

Mint ismeretes, egy William Vogt nevű amerikai úr könyvet írt, amelyben az emberek számának csökkentését javallja, sterilizáció, járványok és háborúk által. A könyvből itt közlünk néhány részletet:

„...Azért van munkanélküliség Amerikában, mert több ember van, mint kéne. Ha kevesebb ember lenne, akkor munkáshiány állna elő. Hordjon magánál tehát mindenki revolvert. Ha csak egy munkanélkülit lő le naponta, már tehetségéhez képest hathatósan előmozdította az amerikai nép jobb jövőjét."

„...Természetesen azért nem szabad túlzásokba esni. Bár tudjuk, hogy Amerika jövője akkor lenne igazán biztosítva, ha csak Truman, Acheson, az Amerikaellenes Tevékenységet Vizsgáló Bizottság, a trösztelnökök és e könyv írója maradna életben, de gondoljunk arra, hogy valakinek dolgoznia is kell."

„...Fenti szigorú rendszabályok természetesen csak azokra a munkanélküliekre vonatkoznak, akikben nincs jóérzés. Azoktól a munkanélküliektől, akikben jóérzés van, elvárja az amerikai társadalom, hogy ők maguk ugorjanak egy Amerika demokratikus szellemének megfelelően általuk szabadon választott folyóba, vagy tóba."

Bürokraták figyelmébe!

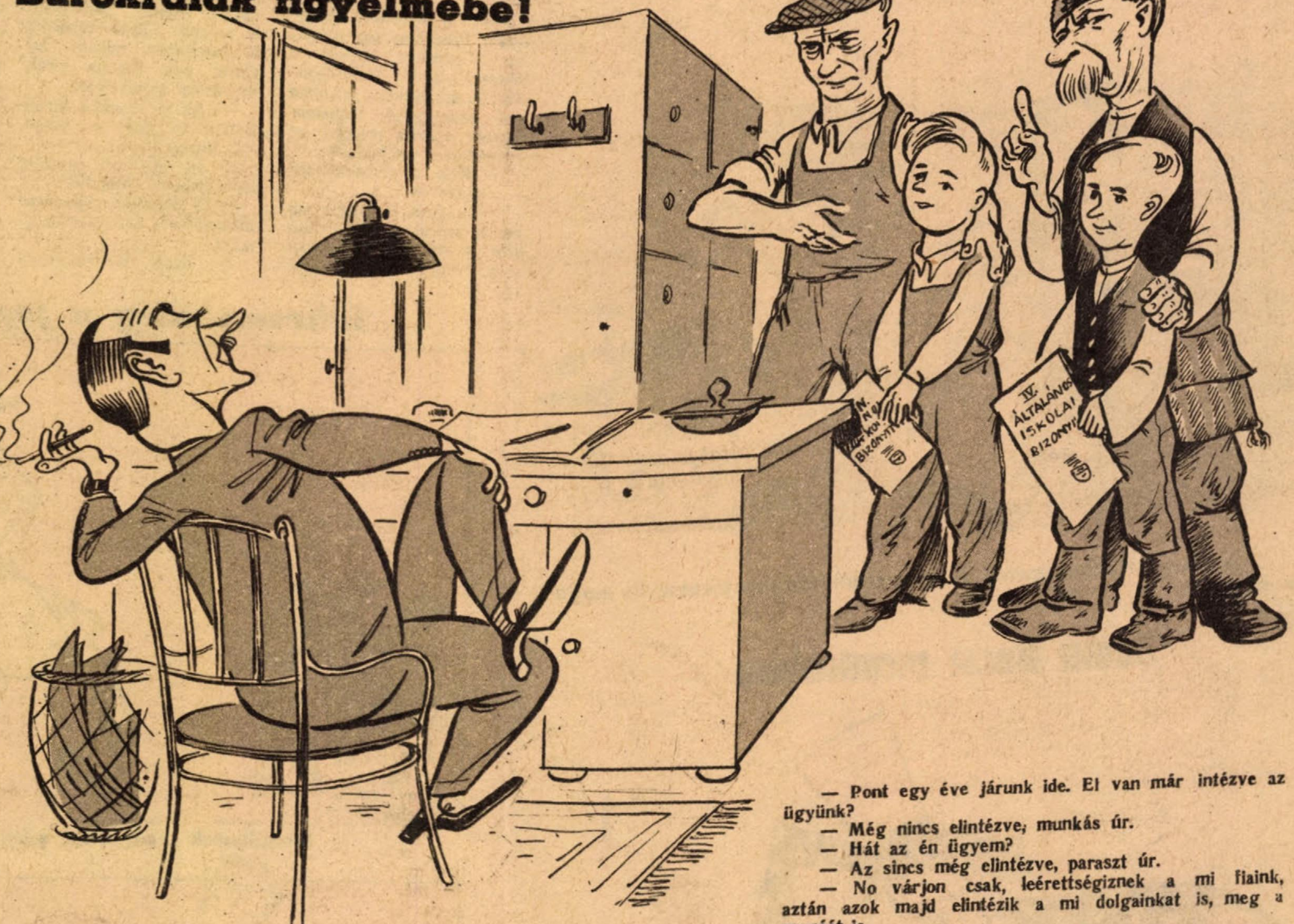

— Pont egy éve járunk ide. El van már intézve az ügyünk?
— Még nincs elintézve, munkás úr.
— Hát az én ügyem?
— Az sincs még elintézve, paraszt úr.
— No várjon csak, leérettségiznek a mi fiaink, aztán azok majd elintézik a mi dolgainkat is, meg a magáét is.

Elfogták a strandok fosztogatóját

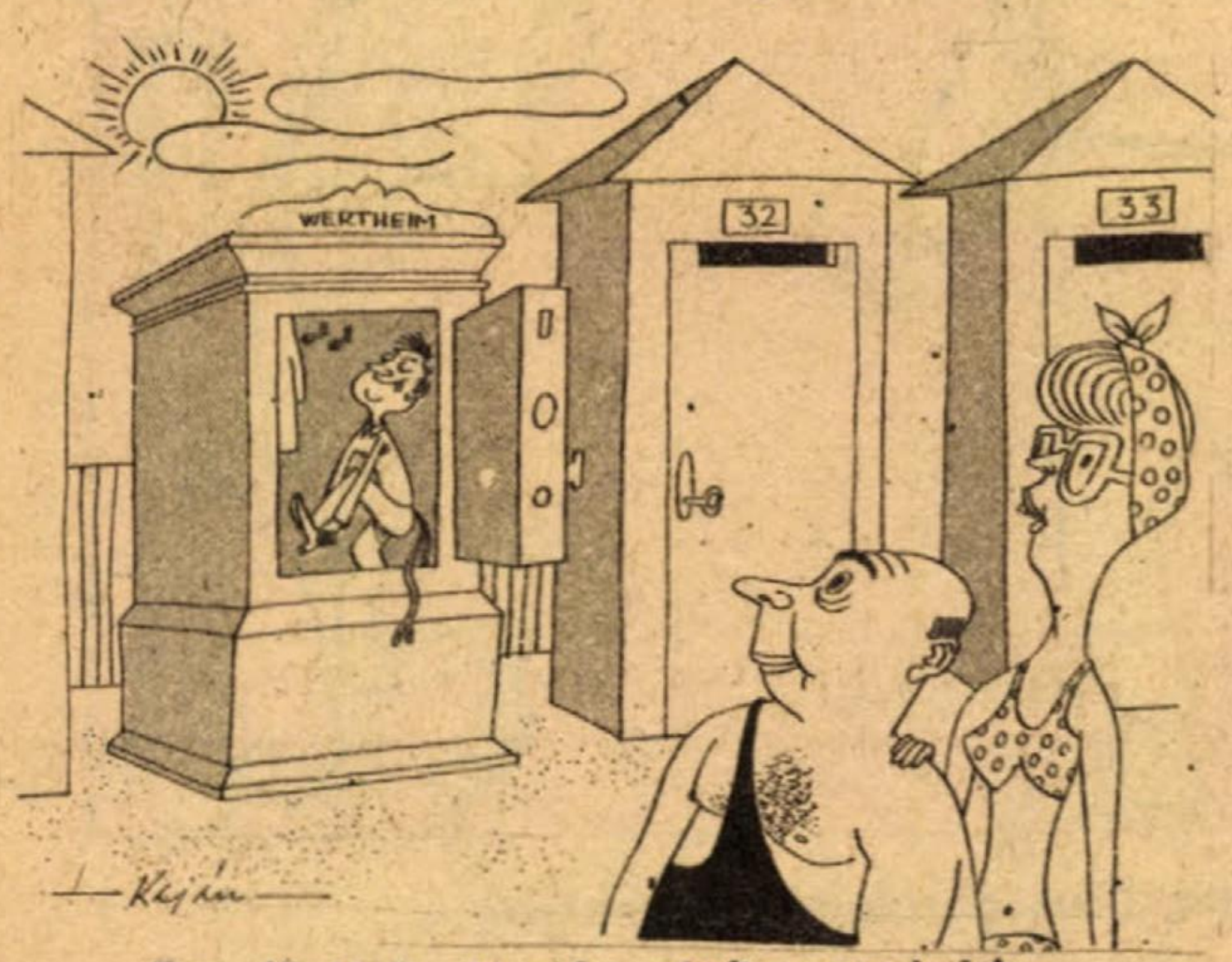

Egy fürdőző, aki még mindig pesszimista.

Korszerű kifogás

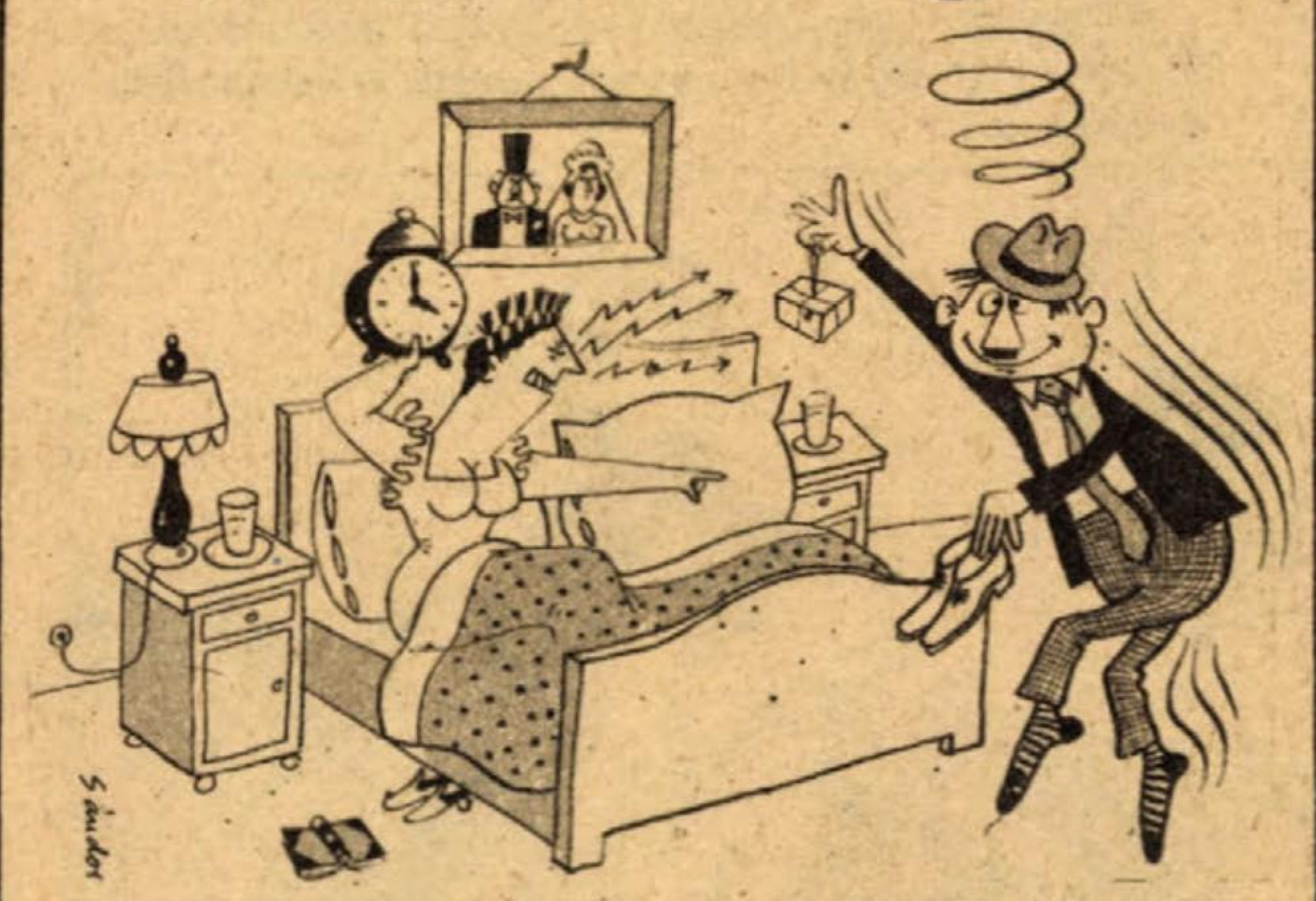

— Hol csavarogsz ilyenkor éjszaka, te gézengúz?!
— De anyukám, csak leszaladtam a Közértbe, mert gusztusom támadt öt deka liptóira.

Meglepetés a vurstliban

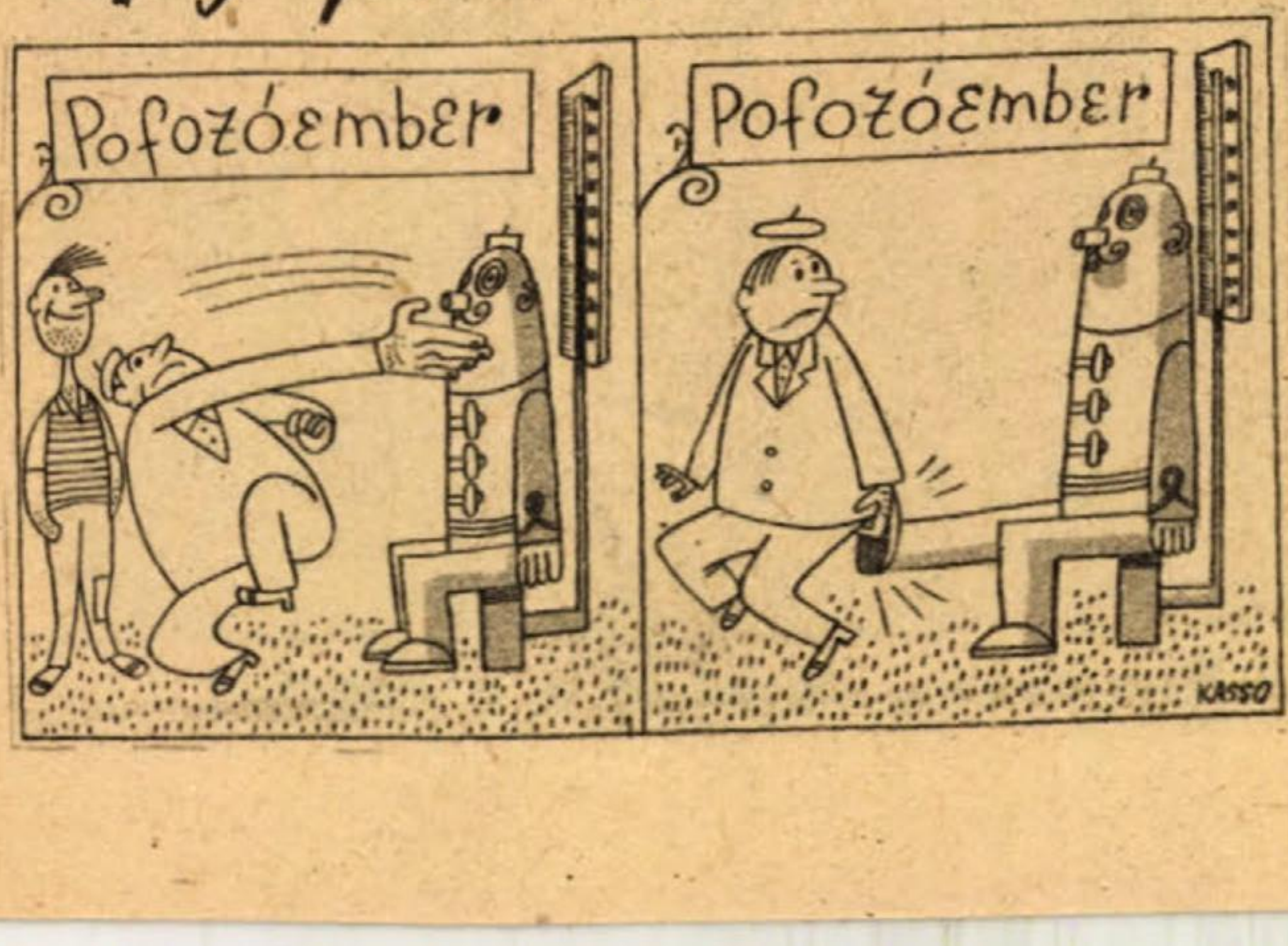

Konzerv vagy dunsztos

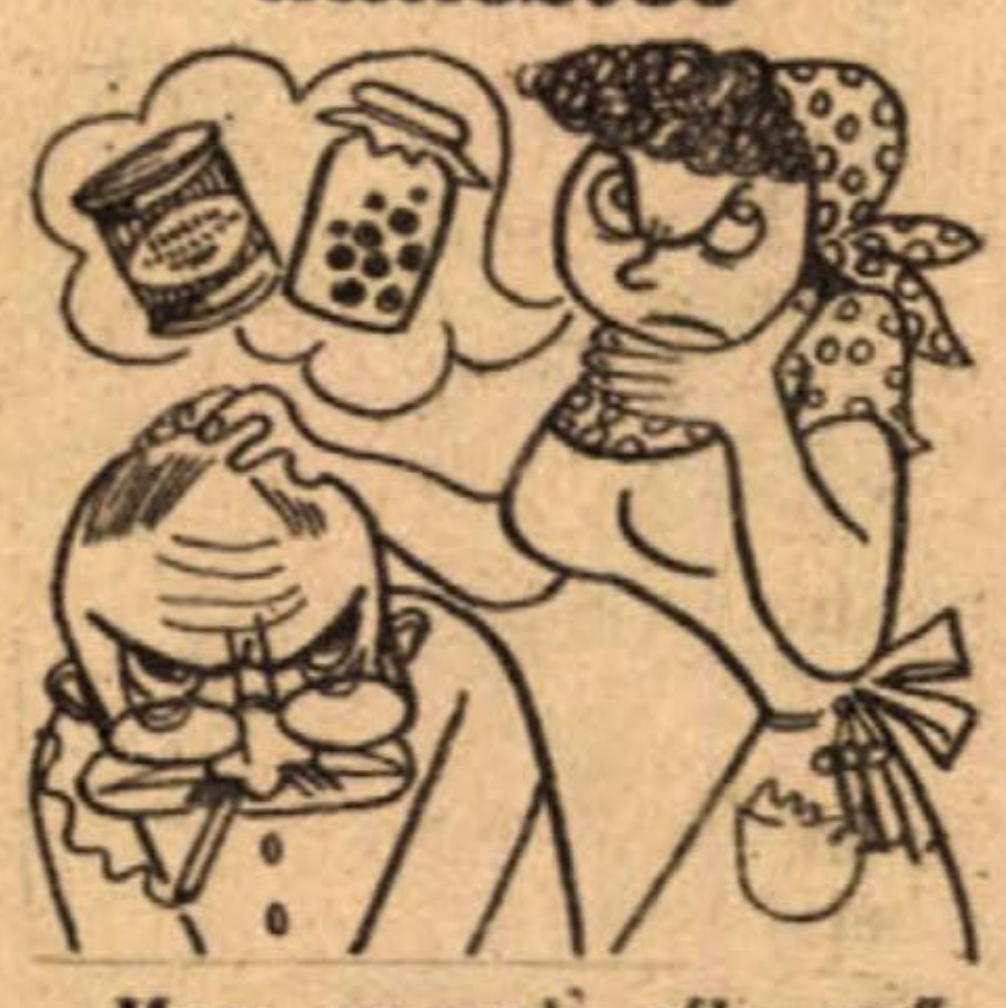

Meg vagyok róla győződve, hogy ha Hamlet idejében már lett volna konzerv, így kezdte volna a nagy monológot: Konzerv vagy dunsztos, ez itt a kérdés.

A feleségem egész nap ezt mormogta egy hétig, koponyával a kezében. A koponya az én koponyám volt és azért tartotta a kezében, hogy figyeljek.

— Nézd, Alajos — mondta. — Nem érdemes befőzni, olyan olcsó a konzerv.

— Okos beszéd — mondtam.

— Viszont — folytatta töprengve a feleségem — a gyümölcs is olcsó és az otthoni dunsztos mégiscsak otthoni dunsztos.

— Okos beszéd — mondtam.

— Mért mondod mindenre, hogy okos beszéd? — fakadt ki a feleségem.

— Mert nem figyelek oda — világosítottam fel.

Ezután a feleségem két álló hétig űzött vadként futkosott a lakásban.

— Nem főzök be! — mondta minden öt percben.

— Mégis befőzök — mondta minden második öt percben.

Ez így ment két hétig, mondom. Öt kilót fogytam a töprengéstől, a feleségem tizet hízott. Végre tegnap üdvözült mosollyal üdvözölt, amikor hazajöttem. Nyoma sem volt rajta a kéthetes idegfeszültségnek, mintha újjászületett volna.

— Végre eldőlt — kacagott fel boldogan. — A konzerv mellett döntöttem.

— Okos beszéd — mondtam.

— A konzerv jobb, — mondta a feleségem.

— Okos beszéd — bólintottam.

— Remek eltevési módszereik vannak. Ott nem csalódhat az ember.

— Nagyon okos beszéd, — bólintottam. — És most már végleg leszögezted magadat a konzerv mellett?

— Ostoba kérdés, — legyintett a feleségem. — Minden a konzerv mellett szól.

— Okos beszéd — bólintottam.

Beléptünk a konyhába. Az asztalon ötven üres befőttesüveg állt, befőzésre készen. Meghökkentem.

— Hát ha biztos vagy benne, hogy konzervet veszel, akkor miért vettél dunsztos üvegeket?

A feleségem lesütötte szép nagy kék szemét:

— Tudod, annyira azért mégse vagyok benne biztos...

(g. m.)

A naiv szalmaözvegy

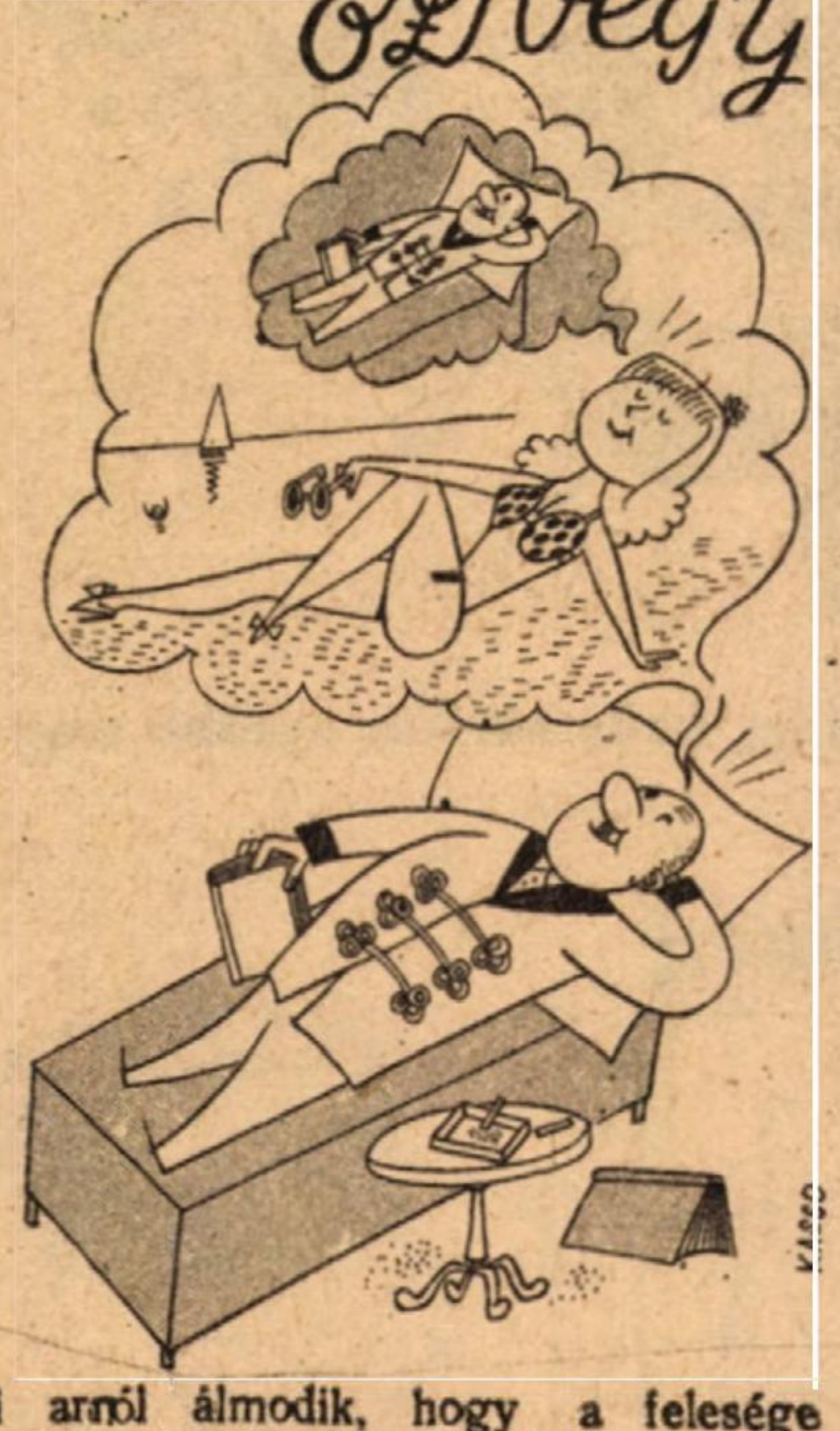

aki arról álmodik, hogy a felesége a Balaton mellett róla álmodik.

Szakemberek vizsgálják, hogy miért nem ég a cigaretta

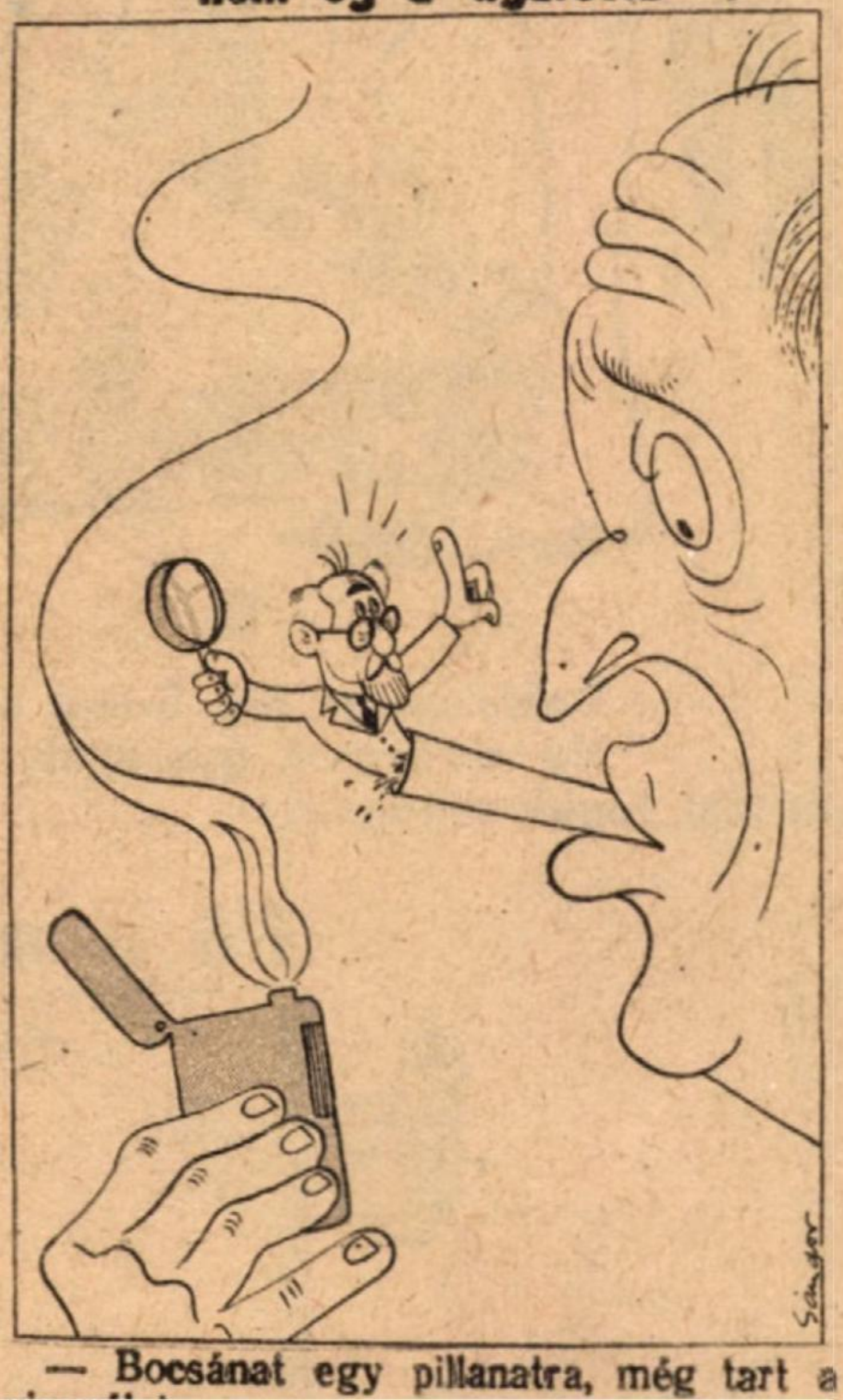

— Bocsánat egy pillanatra, még tart a vizsgálat.

Angol-amerikai együttműködés

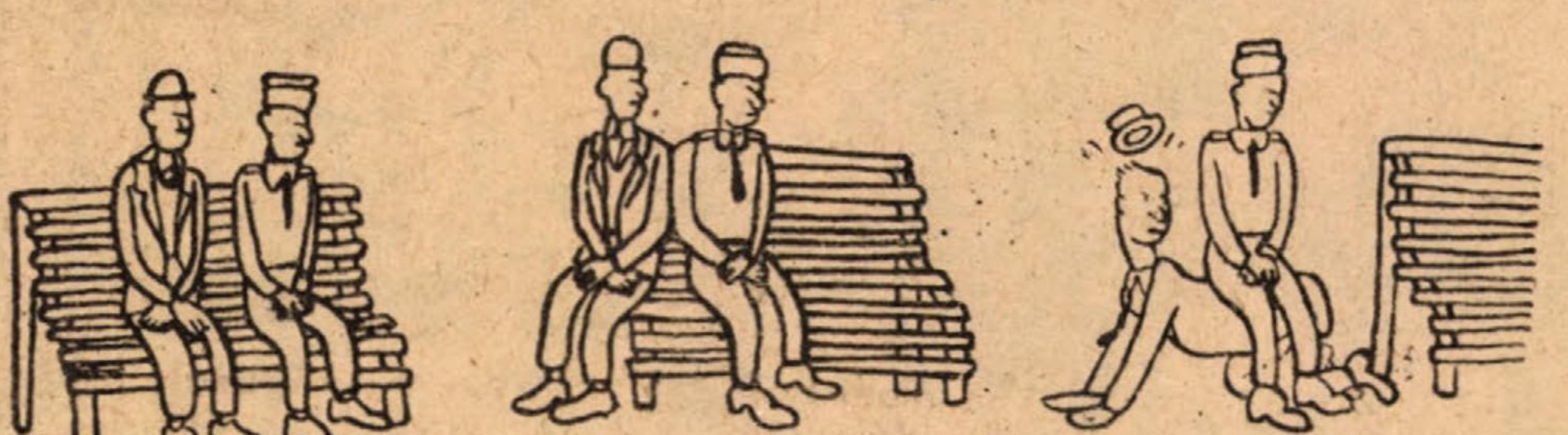

Sztrájkok nyugaton

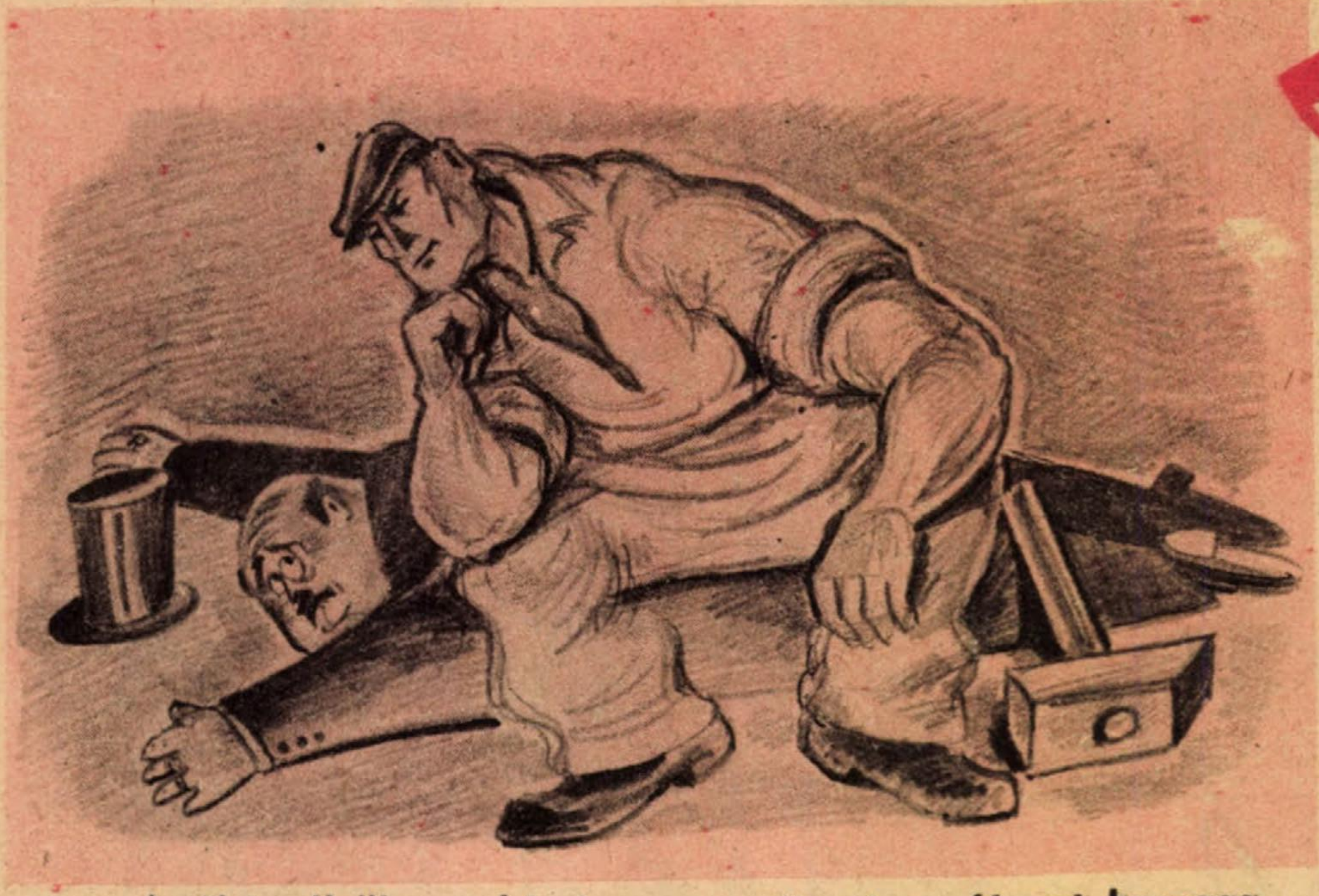

A tőkés: Hallja munkás úr, engem rettenetesen fáraszt, ha maga nem dolgozik.

Samu bácsi munkában

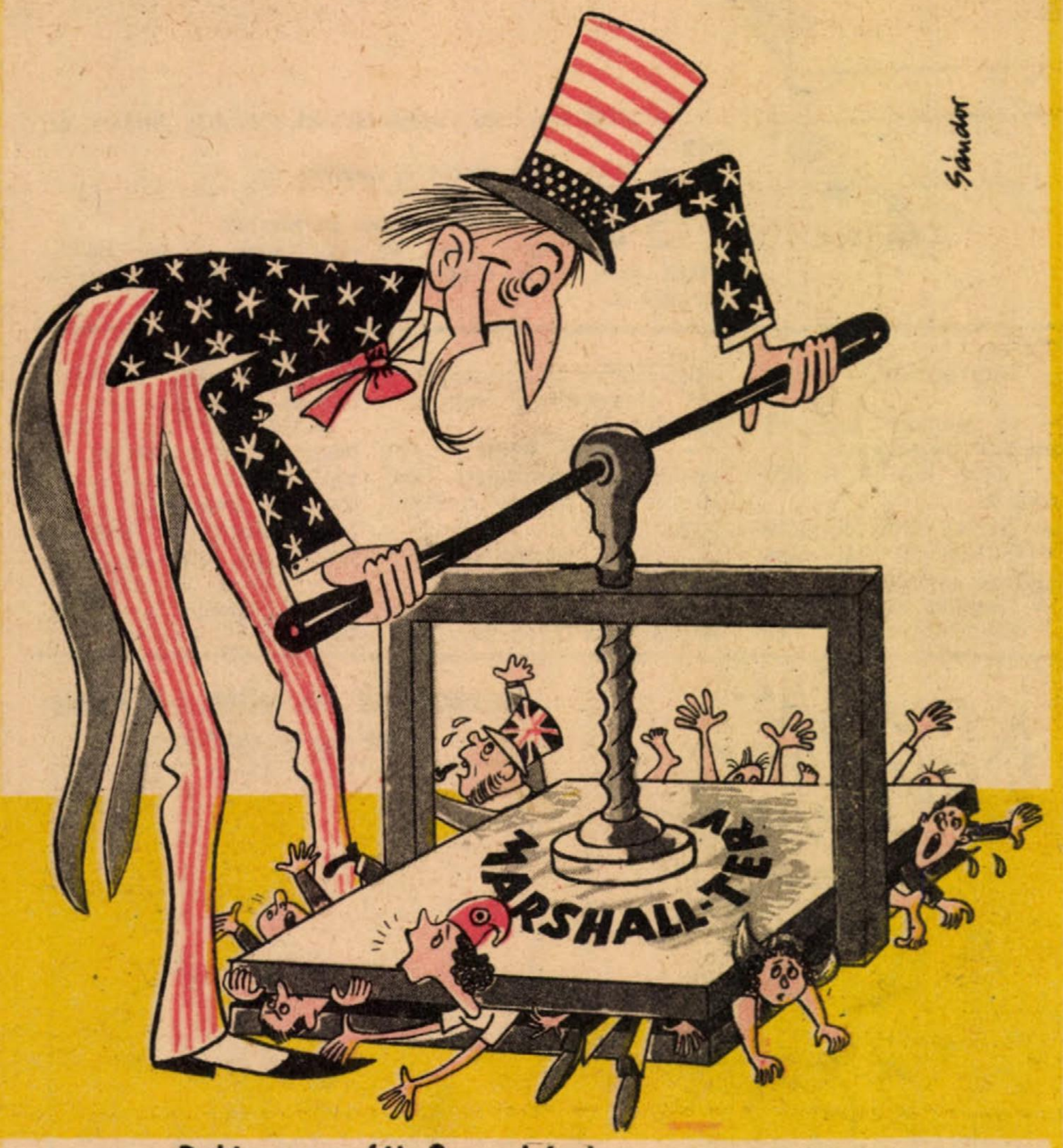
Sándor
MARSHALL-TERV

— Dehiszen ez fáj, Samu bácsi.

— Ne ordítsatok gyerekek, mondtam, hogy néhány apróbb megszorítást fogok alkalmazni . . .

Fő a minőség

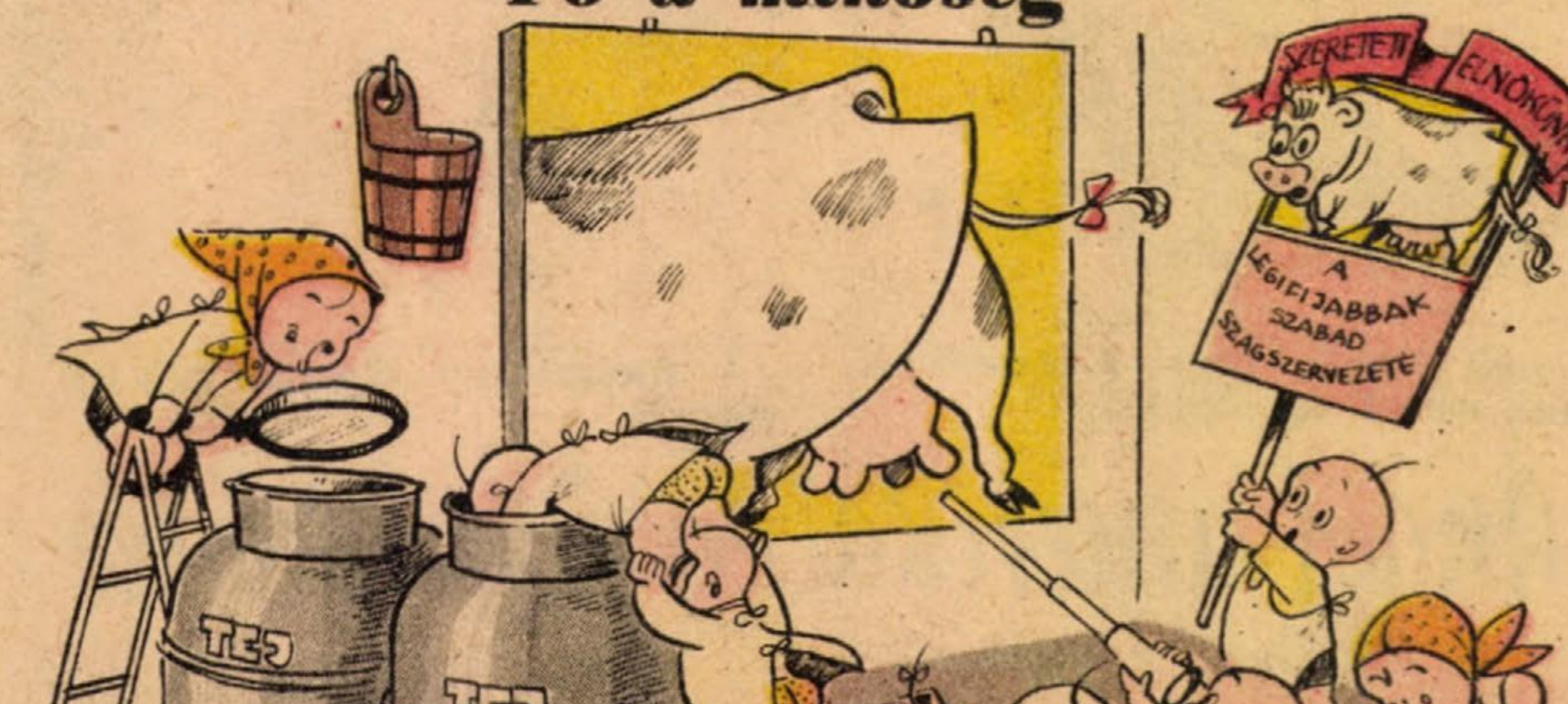
SZERETETT ELNÖKÜNK
A LEGIFIJABBAK SZABAD SZAGSZERVEZETE
TEJ
TEJ
gis

A legifijabbak tejvizsgáló bizottsága.

50.000 MACSKA

Mint a napilapok megírták, Franciaország ötvenezer macskát kapott a Marshall-terv keretében. Munkatársunknak alkalma volt beszélgetni Monsieur Dupont párisi lakossal az örvendetes eseményről.

— Örül a macskáknak? — kérdeztük.

— Hogyne — felelte sugárzó arccal. — Az ötvenezer macska módot nyújt arra, hogy a legszegényebb francia parasztnak is macska főljön vasárnap a fazekában, miként azt éppen egy francia király mondotta annakidején.

— Az a francia király tyúkot mondott — vetettük közbe.

— Jó, jó, mert az még nem ismerte Marshallt.

— A macskákat azonban más célra is fel lehet használni.

— Erről is hallottam már — legyintett fölényesen Monsieur Dupont. — Például egérfogásra.

— Ötvenezer macskának csak egy évre legalább húszmillió egér kell. Honnan vesznek annyi egeret?

— Ne aggódjék — legyintett még fölényesebben Monsieur Dupont. — Legközelebb valószínűleg azt kapunk a Marshall-terv keretében . . .

Acheson, meg a jegyzéke

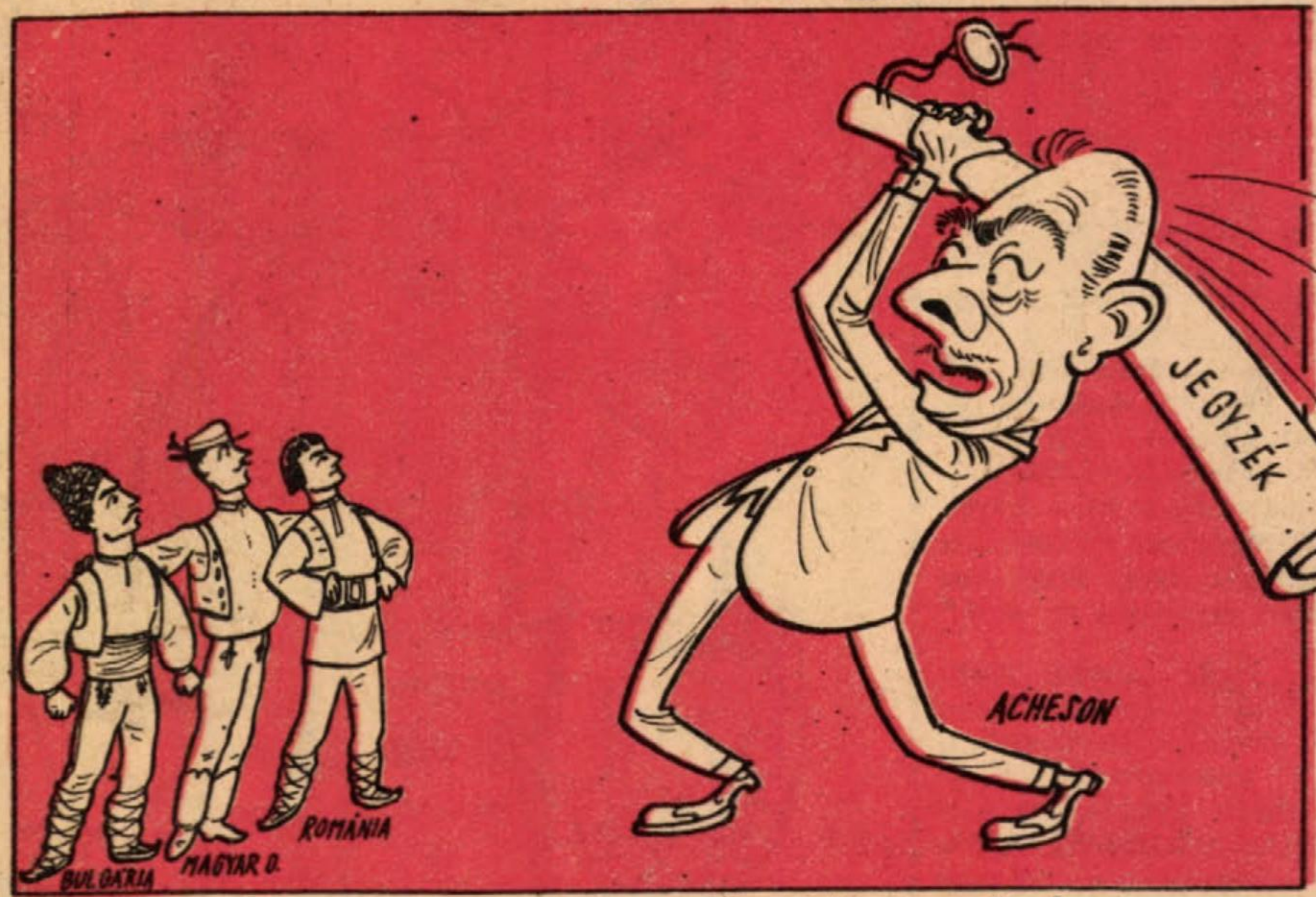
JEGYZÉK
ACHESON
BULGÁRIA
MAGYAR O.
ROMÁNIA

— Megálljatok csak, majd adok én nektek.

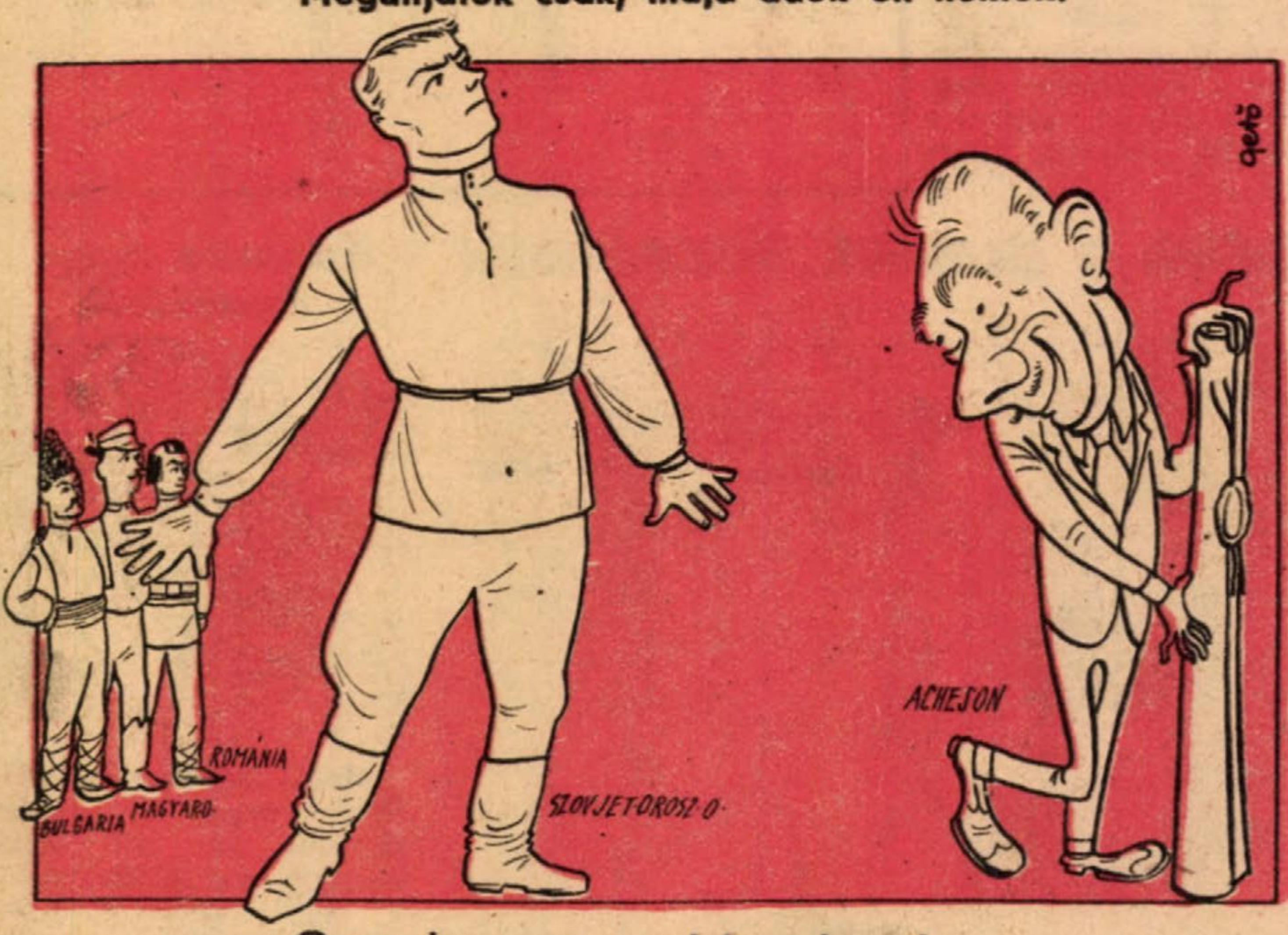
gerő
ACHESON
ROMÁNIA
BULGÁRIA
MAGYARO.
SZOVJETOROSZ O.

— Oppardon, nem gondoltam komolyan . . .

Kutyaélet

(Ujsághír: Az osztrákok amerikai katonai kutyák részére készült halkonzervet kapnak a Marshall-terv keretében.)

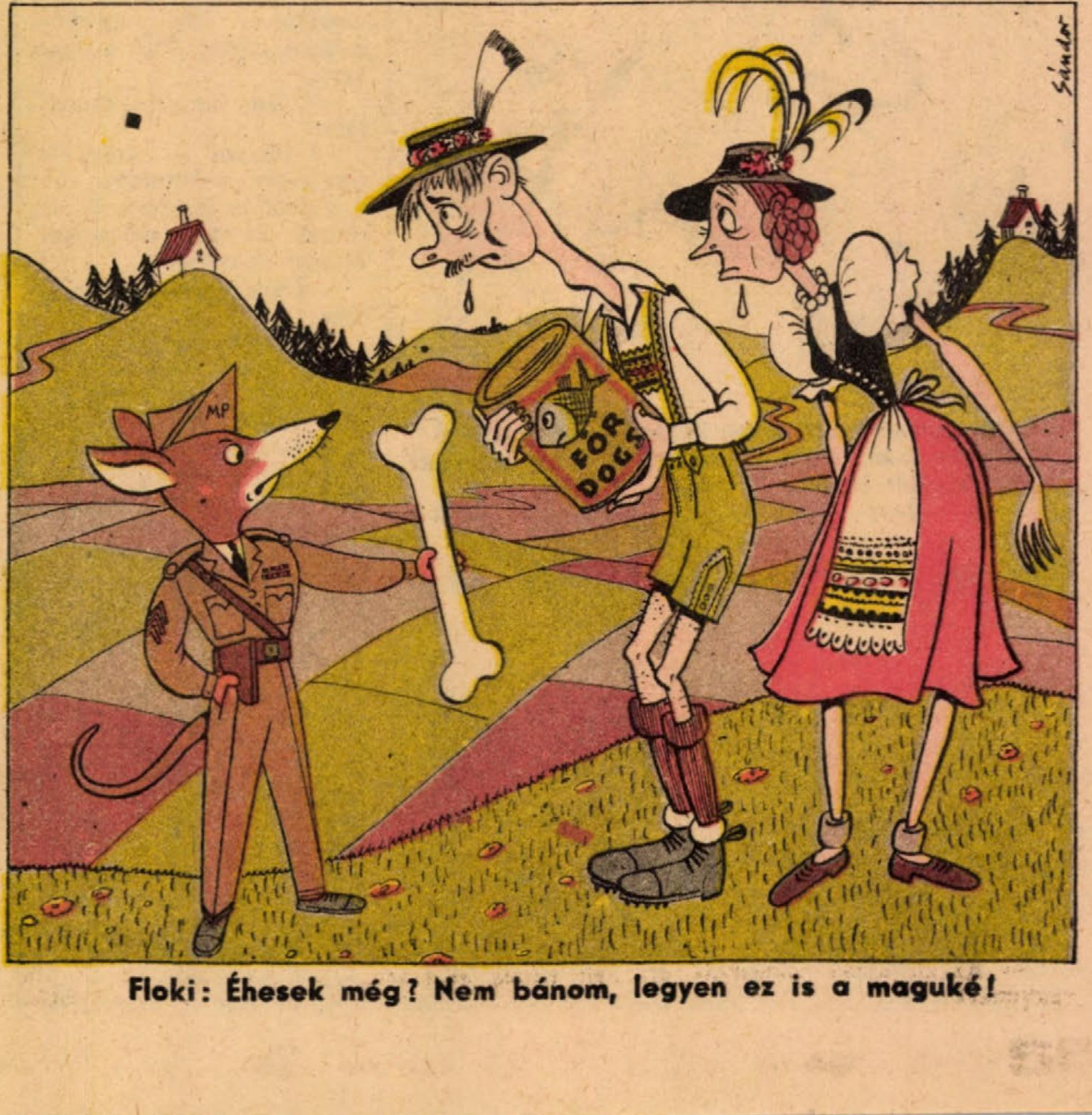
Sándor
MP
FOR DOGS

Floki: Éhesek még? Nem bánom, legyen ez is a maguké!

Két ember az ajtóban

egymásbaszaladt. Az ajtó szűk volt és a köpcös öregúr hasa összeütközött a nyúrga fiatalember medencecsontjaival. Néhány másodpercig méregették egymást abból a célból, hogy melyikük legyen az udvariasabb és melyikük engedje ki a másikat maga előtt, melyik sujtsa a másikat legmélyebb nemtörődömséggel és igyekezzék elsőnek túljutni a küszöbön. Miként a hátsólépcső ismeri a főlépcsőt, úgy ismerték ők is egymást. Ha tehát a gondolatrezgéseket erőátvitel útján betűvé lehetne változtatni: a két ajtóbaakadt ember gondolatainak következő szövegét rögzítette volna le a készülék.

Nyurga: A fater mindig mondta, hadd menjen az öreg ember előre.

Köpcös: Csak a hátsólépcsőn születhetik ilyen neveletlen fráter.

Nyurga: Ha pedig engedem, azt hiszi, azért teszem, mert ő a háziúr.

Köpcös: És különben is hogy jön ahhoz ez a taknyos proli, hogy megelőzzön?

Nyurga: És különben is, hogy jön ahhoz ez a dologtalan vén uzsorás, hogy itt tolakodjon?

Köpcös: Ha nem lenne házam, nem lenne lakása.

Nyurga: Ha nem laknék itt, nem volna olyan nagy a hasa.

Köpcös: Csak hát erősen dolgozik a pártnak, még befolyásos ember lehet belőle.

Nyurga: Az a baj, hogy még tartozunk neki egy fél házbérrel.

Köpcös: Az a baj, hogy meglátott május 1-én délelőtt bridgelni.

Nyurga: Neki nem lehet olyan sürgős a dolga.

Köpcös: Ki tudja, hogy nem éppen a gazdasági rendőrségre siet-e?

Nyurga: Eleget dölyfösködött a lakókkal.

Köpcös: És ha őt utalják be az ötszobás lakásomba?

Nyurga: Még elkések a gyárból.

Köpcös: Még elkések a gőzfürdőből.

Nyurga: Fene egye meg, menjen ki előre, nem bánom.

Köpcös: Döntöttem. Enyém az elsőbbség. (Elindul.)

Nyurga: Azt már nem! (Visszarántja Köpcöst és kimegy előtte.)

A. F.

Olaszországból jelentik

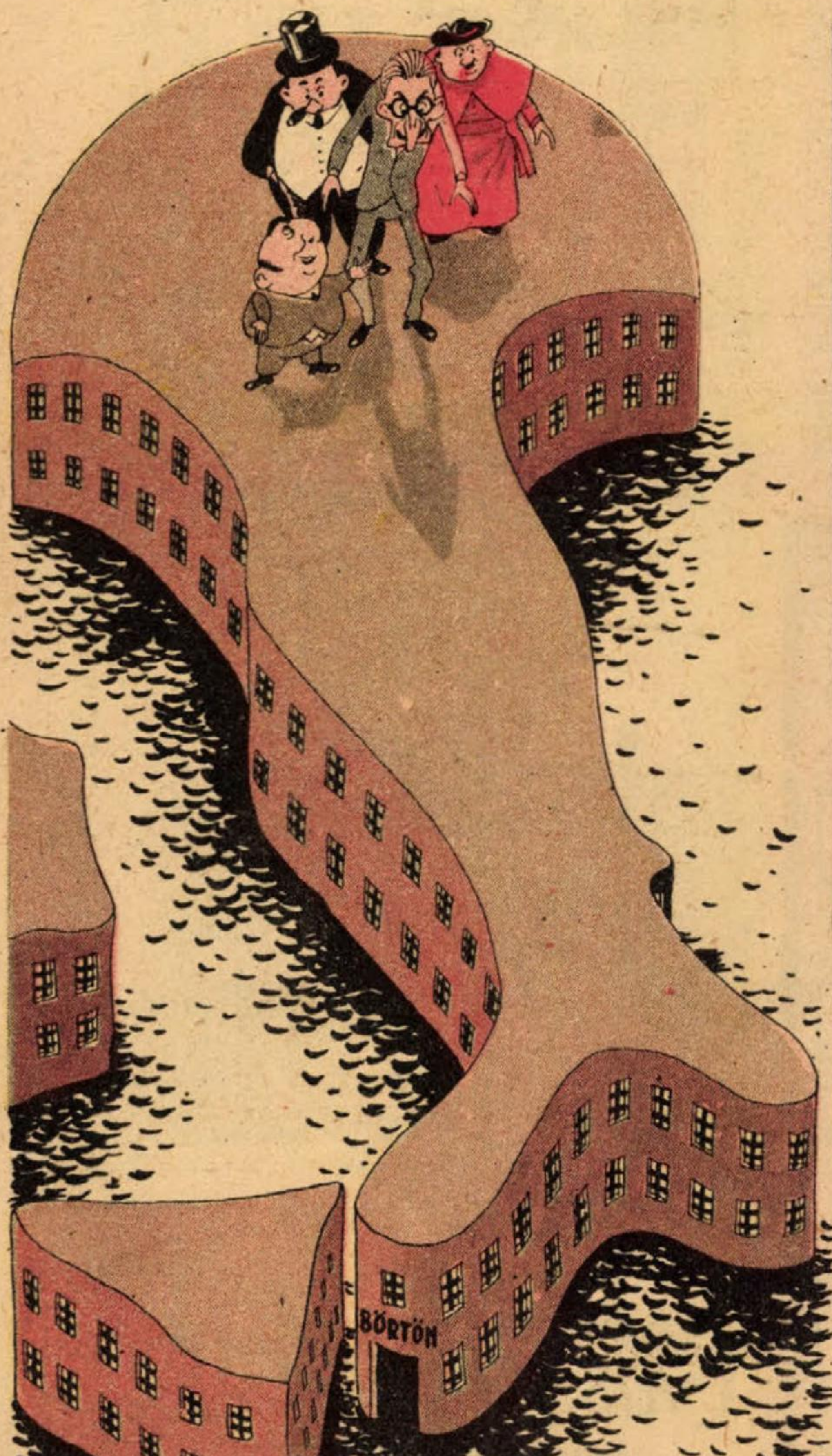

Scelba belügyminiszter: Látják uraim, nálunk Olaszországban mindenkinek van lakása...

(Vie Nuove, Roma.)

Ó édes nyaralás!

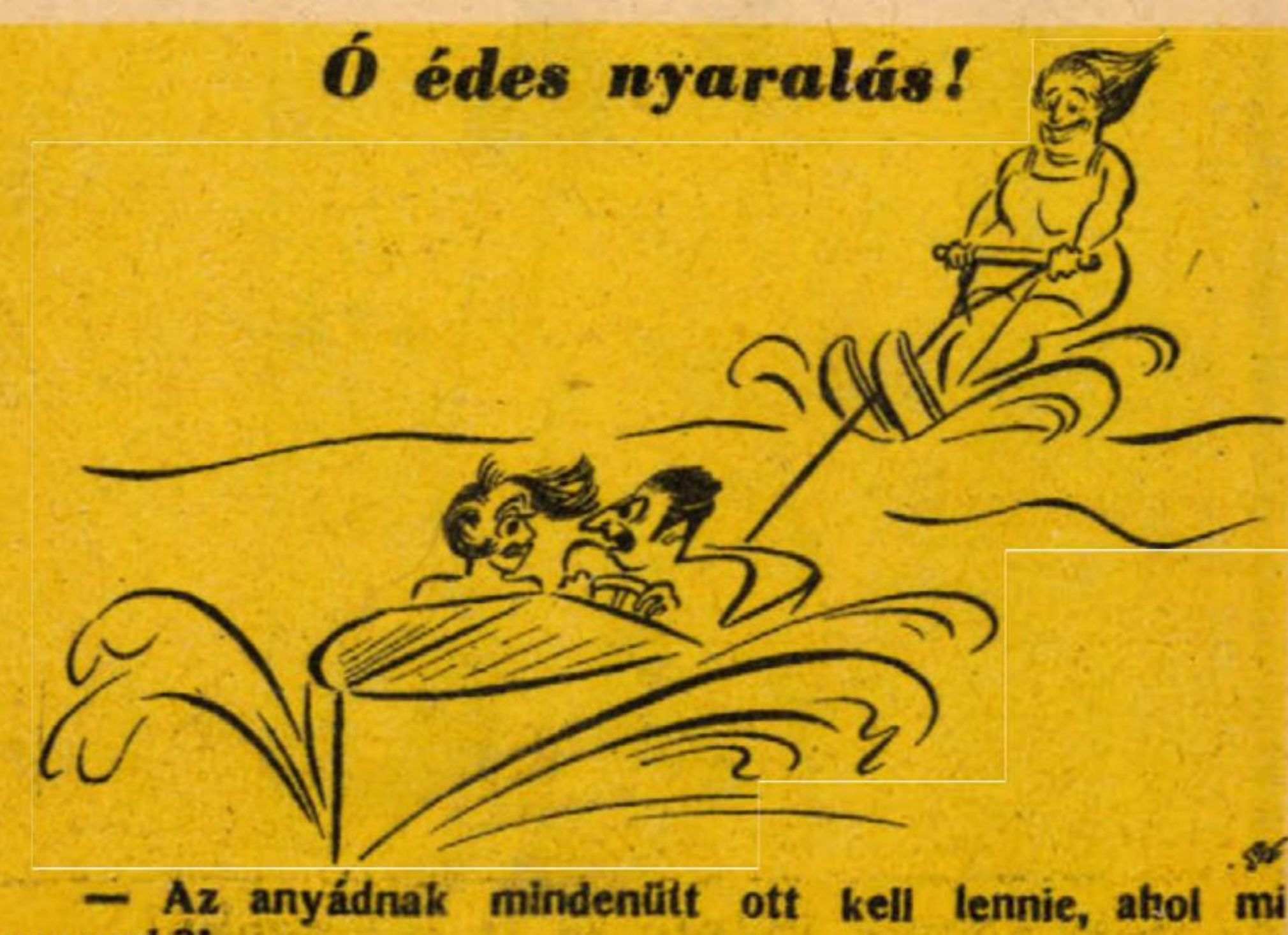

— Az anyádnak mindenütt ott kell lennie, ahol mi vagyunk?!

Boszorkánykonyha

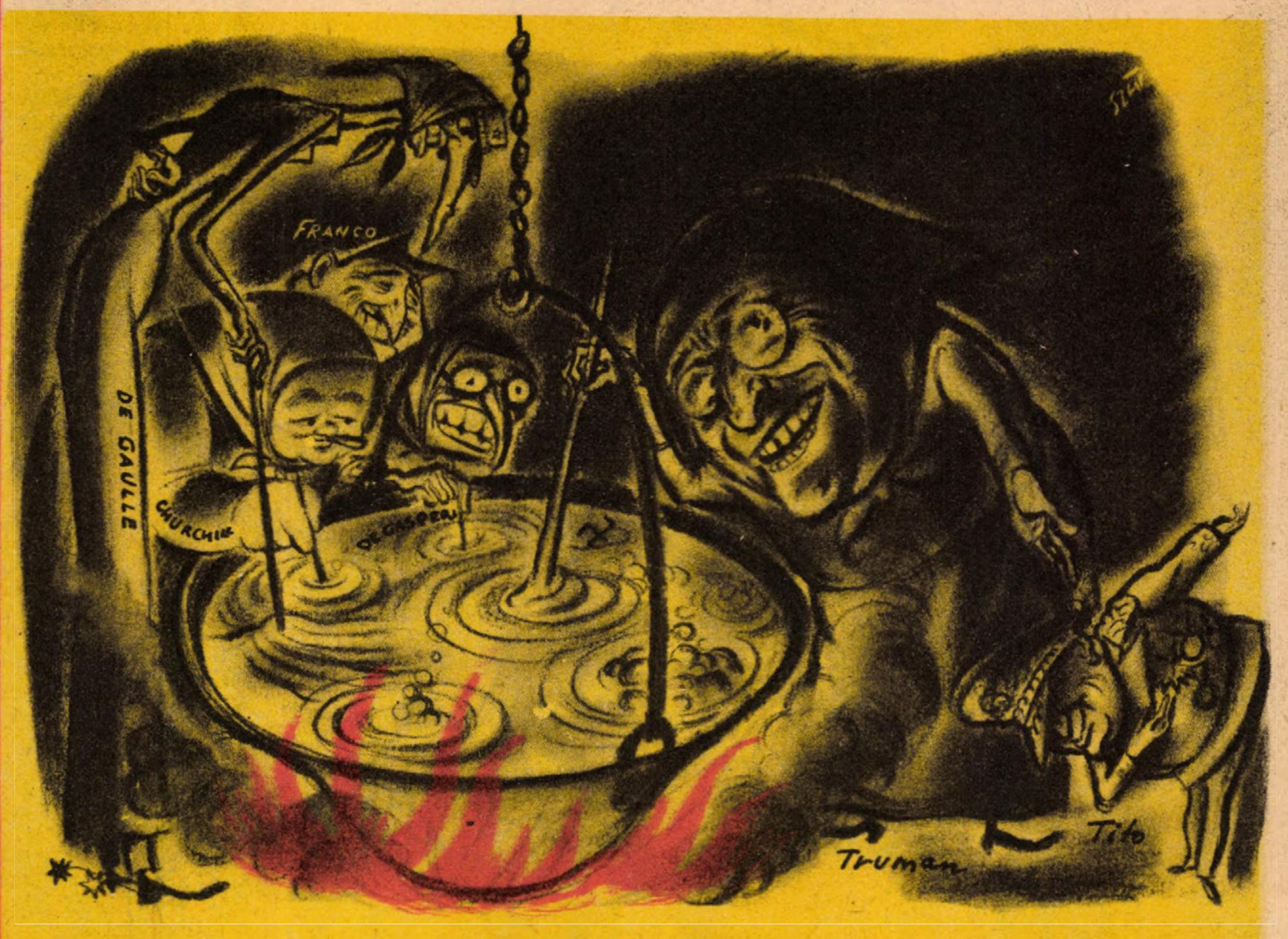

Truman: Bemutatjuk megbízható ügynökünket, Tito urat, aki cégünk készítményeit Délkeleteurópában terjeszti.

Tapasztalatcsere

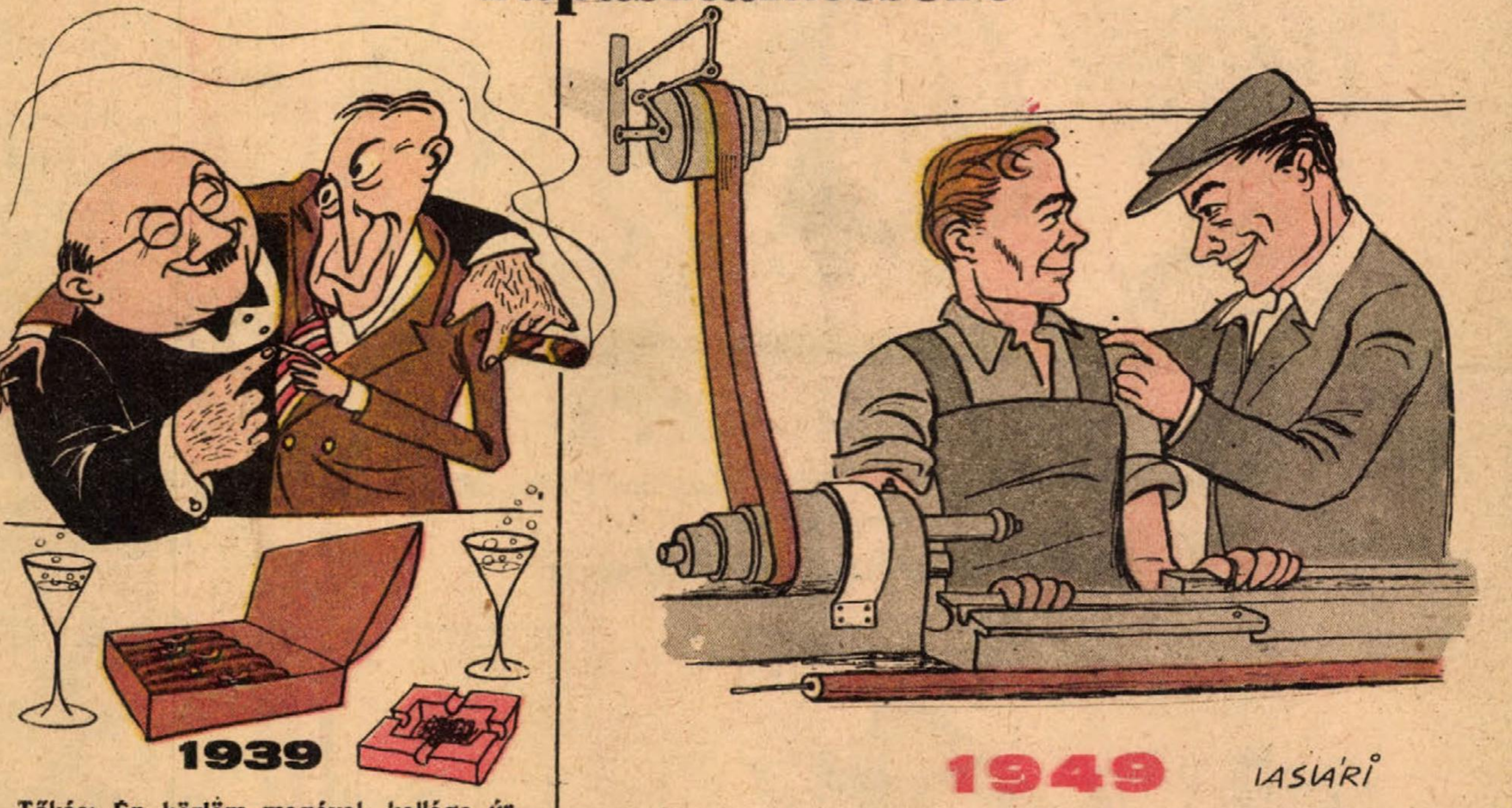

Tőkés: Én közlöm magával, kolléga úr, hogyan lehet a munkásokat mégjobban kiuzsorázni, maga pedig közli velem, hogyan lehet mégjobban csalni az adóval.

Munkás: Én közlöm magával, szaktárs, hogyan lehet száz munkadarab helyett százhuszat előállítani, maga pedig közli velem, hogyan lehet mégjobban csökkenteni a selejtet.

A szomjas madarak

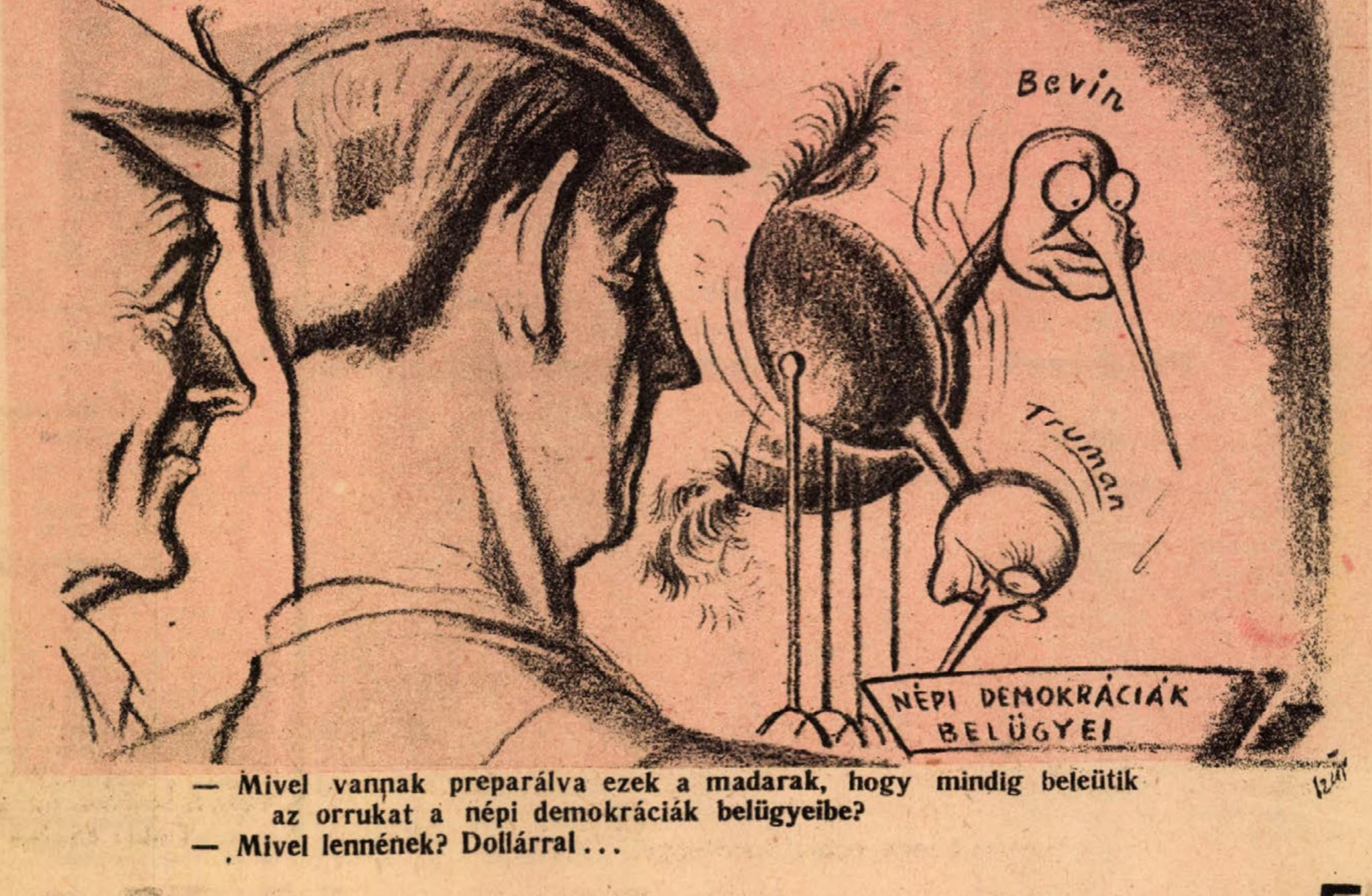

— Mivel vannak preparálva ezek a madarak, hogy mindig beleütik az orrukat a népi demokráciák belügyeibe?

— Mivel lennének? Dollárral...

Békeértekezlet Budapesten

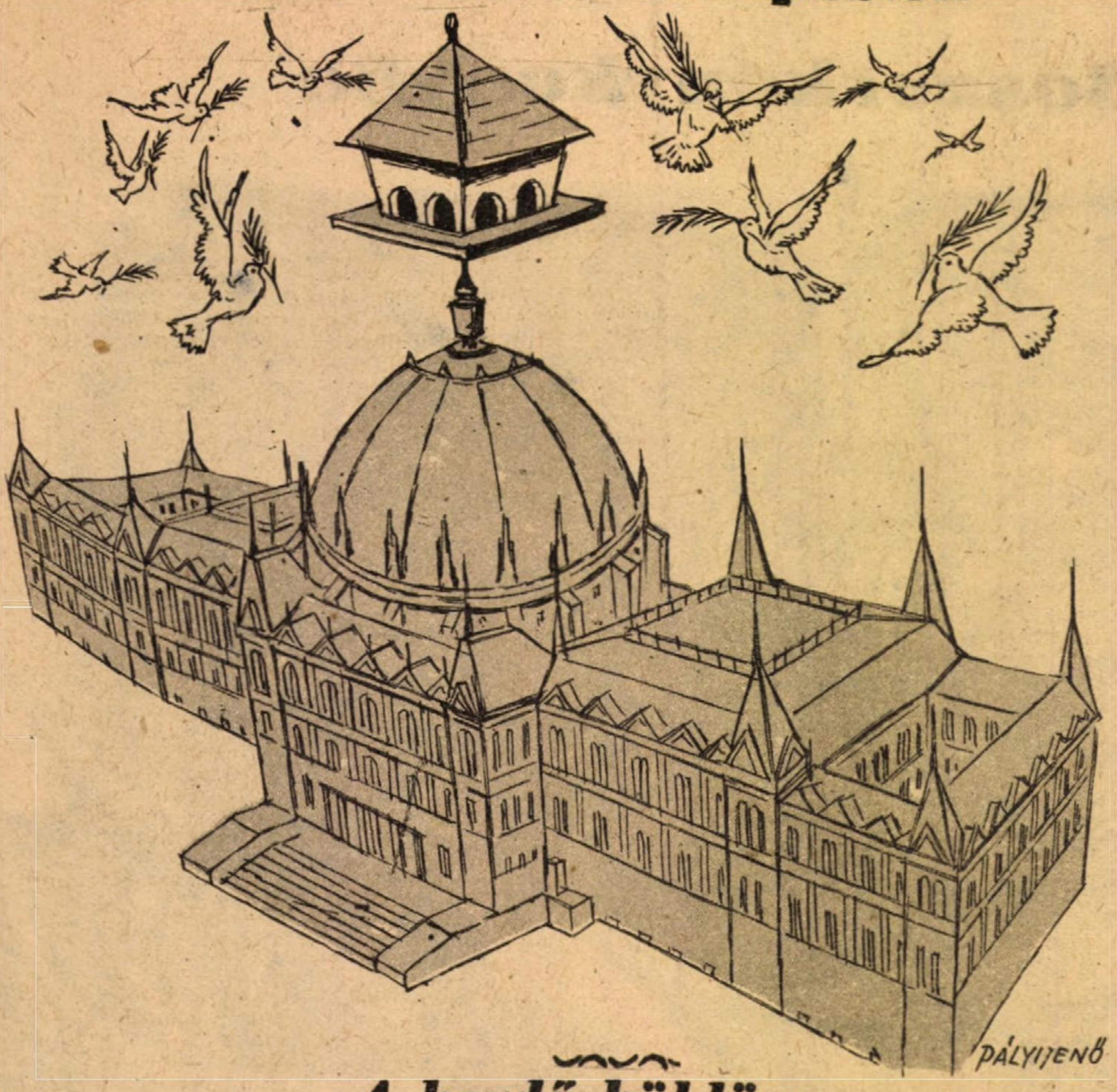

A kezdő küldönc

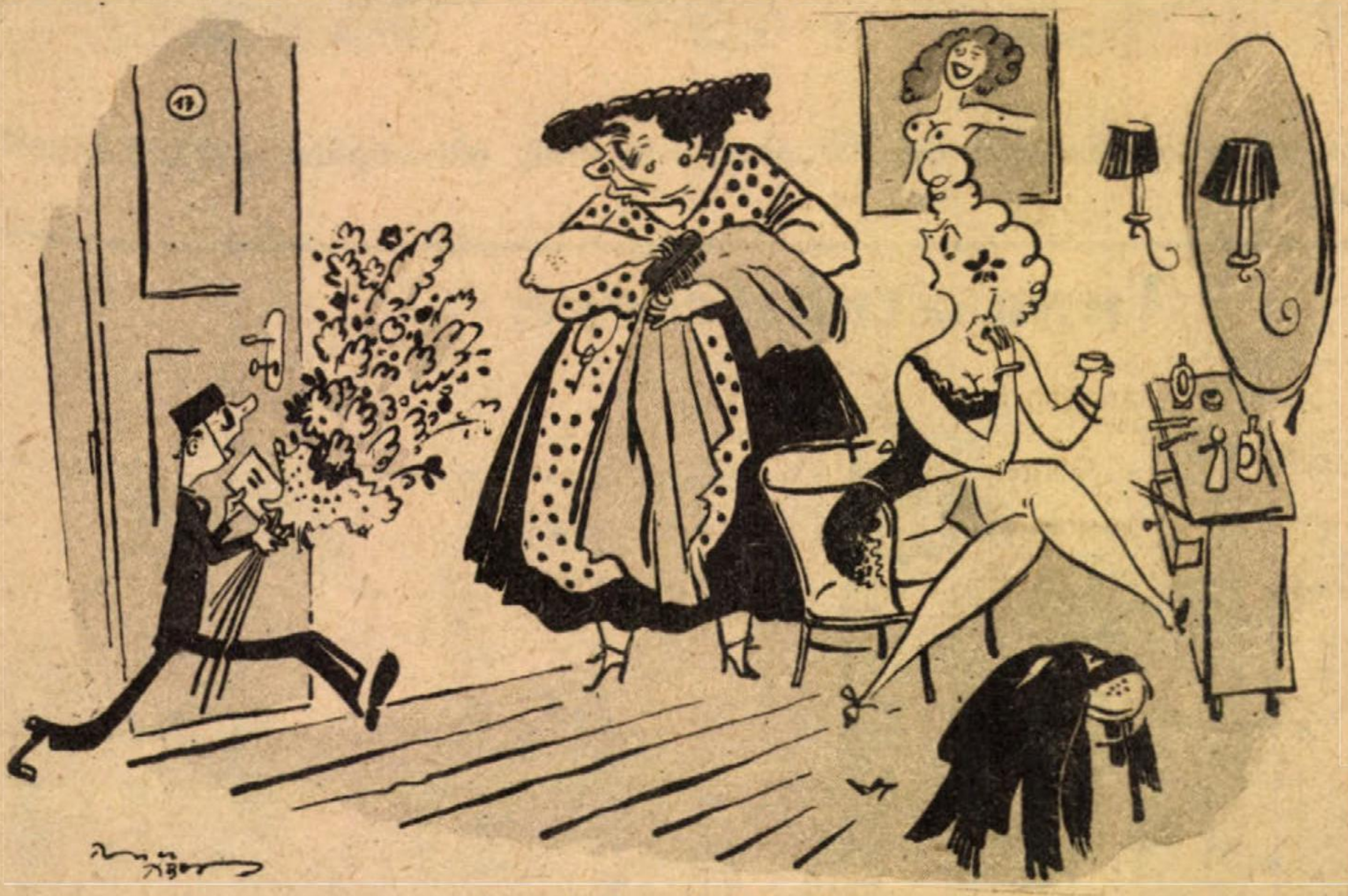

— Bocsánat, melyik a hölgyek közül Pintyőke Panni művésznő!

A rossz szokás hatalma

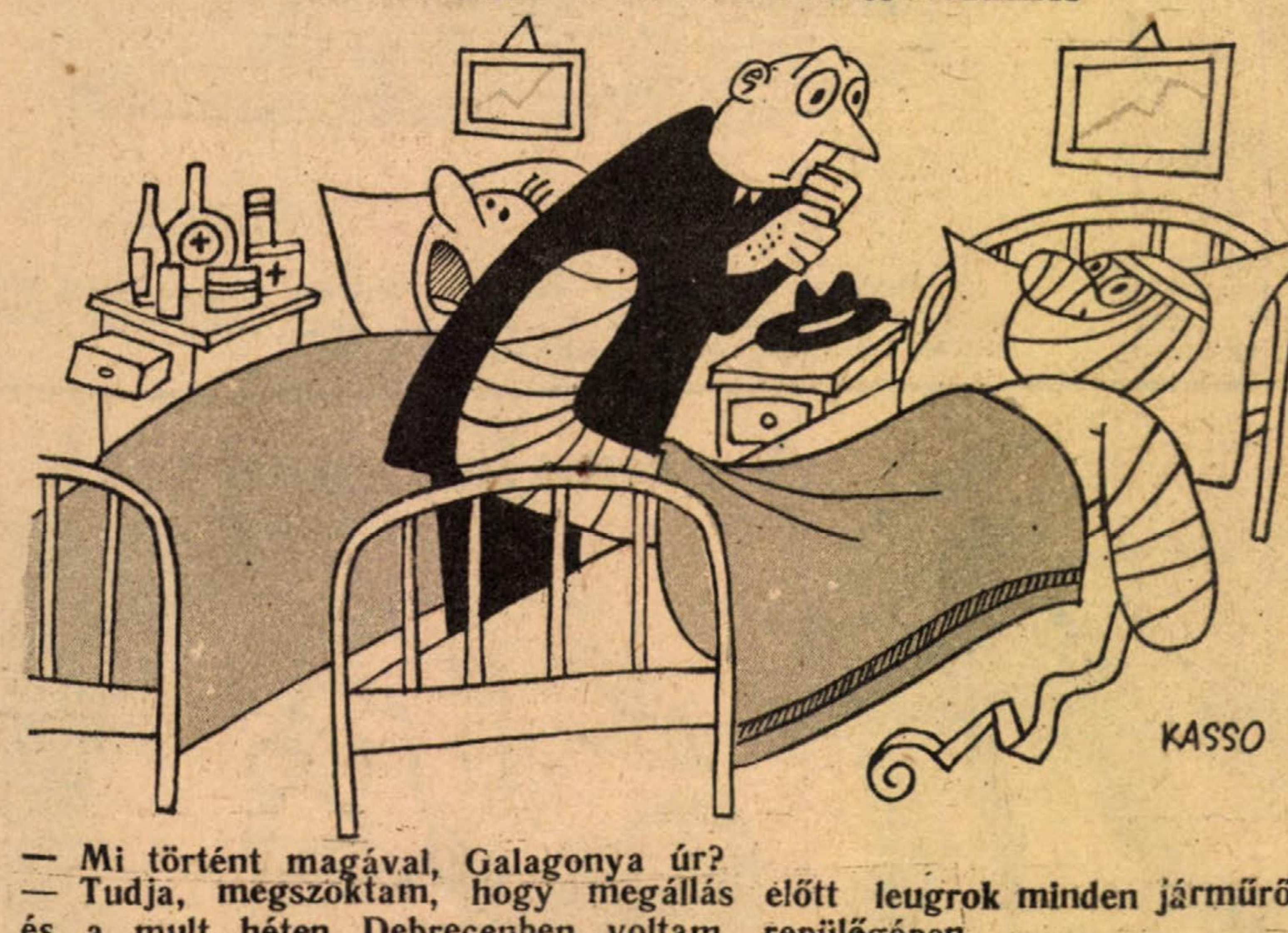

— Mi történt magával, Galagonya úr?
— Tudja, megszoktam, hogy megállás előtt leugrok minden járműről és a mult héten Debrecenben voltam repülőgépen . . .

Példázat

az amerikai külpolitikáról

Kacsirek Ödön ül az asztalnál és a feje fölött kapirgál a levegőben.

— Mit csinálsz? — kérdi tőle a sógora.

— A fejemet vakarom.

— Dehiszen a kezed jóval magasabban van, mint a fejed!

— Hagyjál békében — mordul fel Kacsirek. — Hát tudom én, hol áll a a fejem!?

Javaslatunk a kalauz munkájának megkönnyítésére

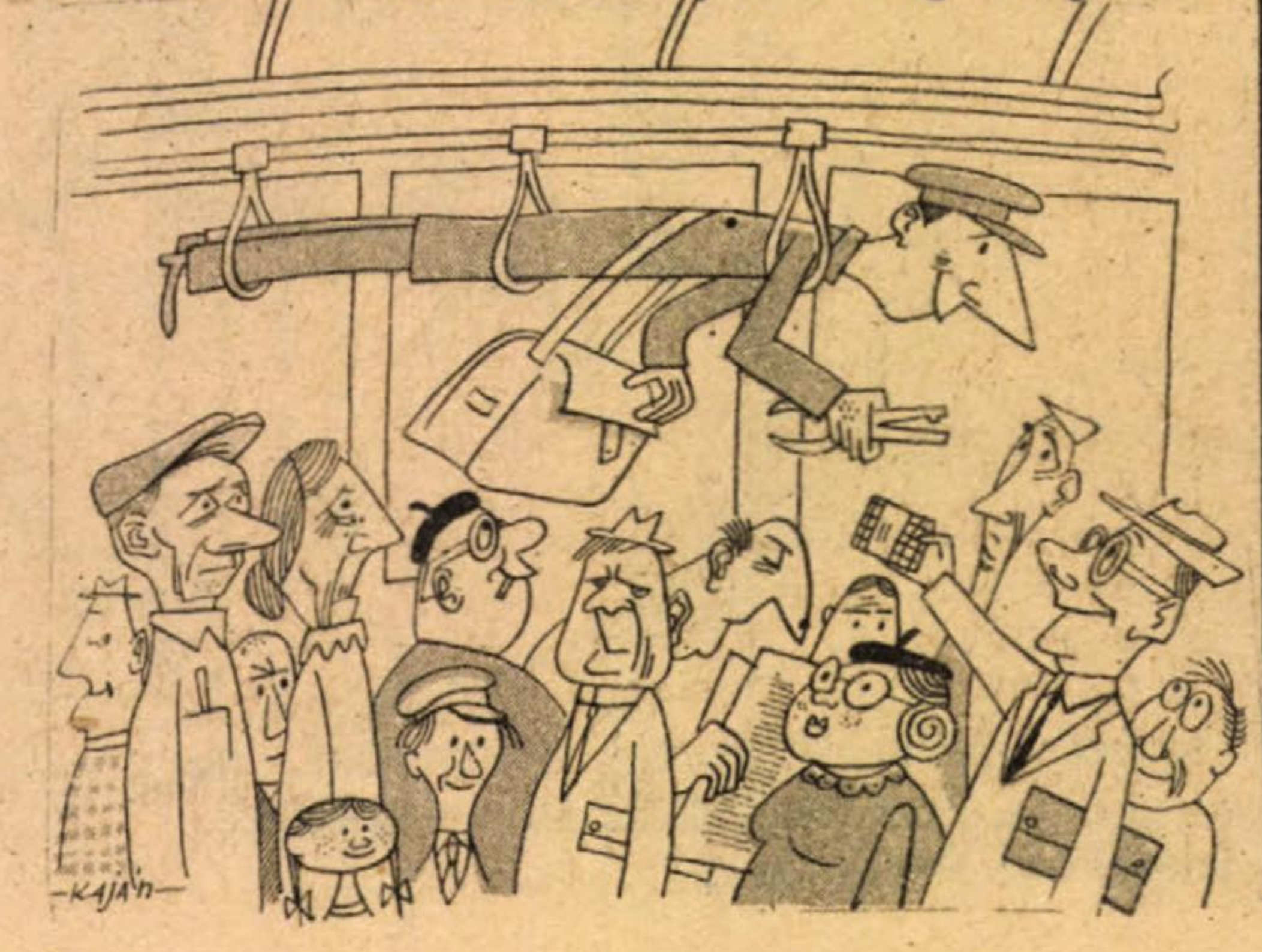

Lapszerkesztők figyelmébe . .

„Hullámzó Balaton tetején nem csónakázik már hiába a halászlegény, hálóját nem hagyja el a szerencse, mert az ikratelep kétmillió halat ad az idén a Balatonnak."

Ezt a rímelő „címecskét" adta a minap egyik napilapunk egy riportjának. Az ötlet nagyon kedves. Talán be lehetne vezetni, hogy hasonló ügyes kis dalcímek kombinációjával népszerűsítsük fejlődő iparunkat és mezőgazdaságunkat. Volna mindjárt néhány javaslatunk:

MEGY A JUHÁSZ SZAMÁRON, FÖLDIG ÉR A LÁBA, DE NEM KOPIK EL A CSIZMÁJA, MERT A MAGYAR RUGGYANTAÁRUGYÁR ÉVENTE EGYMILLIÓ PALMA CIPŐSARKOT GYÁRT.

Talán ez se lenne rossz:

FELMÁSZTAM AZ EPERFÁRA, DE MÁR NEM AKADT BE A GATYÁM SZÁRA, MERT MEGKEZDŐDÖTT A MAGYAR NYLONGYÁRTÁS ÉS BŐVEN VÁSÁROLHAT A TARTÓS NYLON ALSÓNEMŰBŐL.

Vagy pedig így:

. MEGISMERNI A KANÁSZT CIFRA JÁRÁSÁRÓL. AZONBAN A TÜZÖTT-FŰZÖTT BOCSKORÁT RÖVIDESEN LEVETI, MERT 9 MILLIÓ PÁRRA EMELJÜK CIPŐTERMELÉSÜNKET.

Esetleg ez sem lenne rossz:

SZÉLES A BALATON VIZE, KESKENY A HID RAJTA, DE AZÉRT NYUGODTAN ÁTMEHETSZ ÉDES RÓZSÁM, MERT AZ OTI TÖKÉLETESEN MEGGYÓGYIT . . .

L. K.

Ludas Matyi sakkozik

19. feladvány

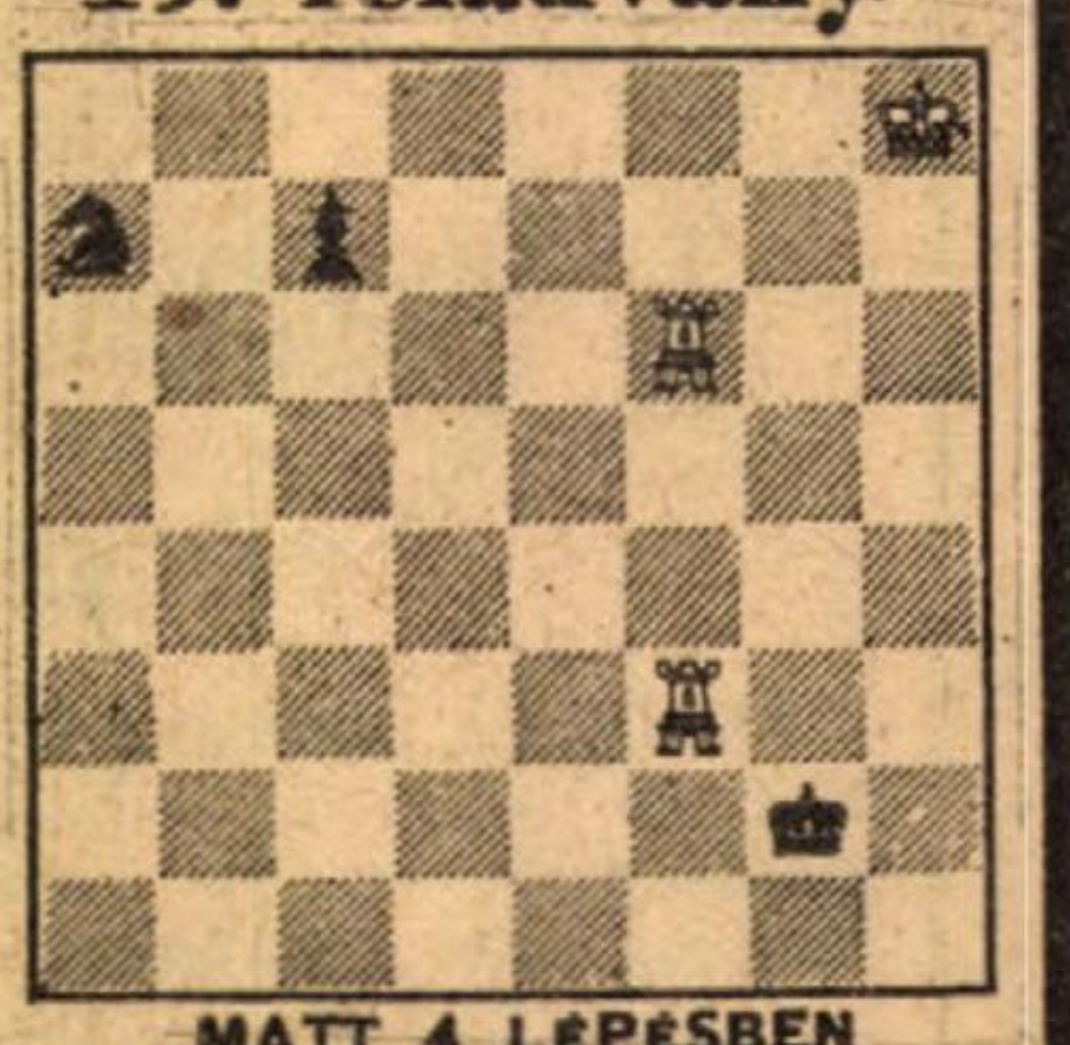

MATT 4 LÉPÉSBEN
(4 pont)

8. végállás

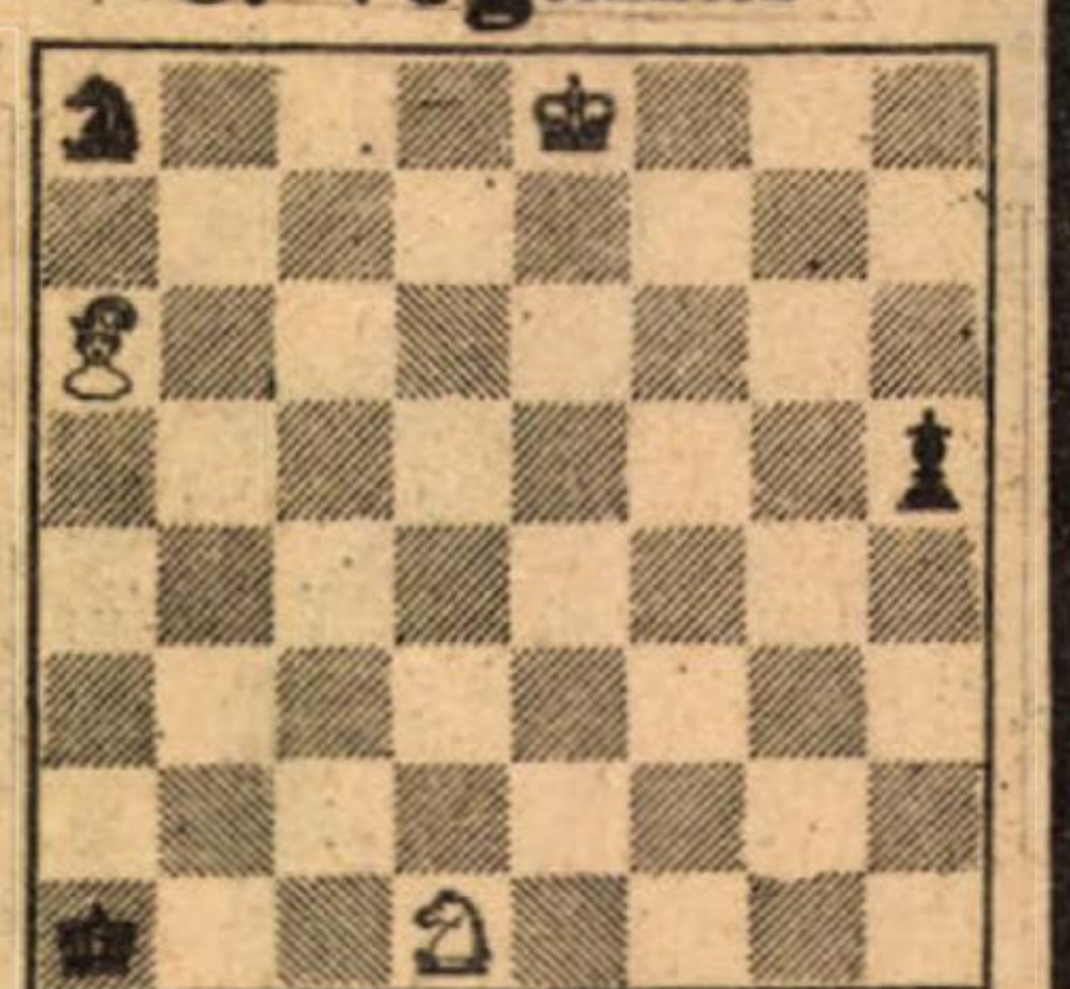

Világos indul és nyer. (4 pont).

A 16. sz. feladvány megfejtése:

C. Greenwood „Ill. London News". 1859.
1. Fh1!, d6 2. Bg2! Ke4: 3. Bd2 matt.

Az 5. végállás megfejtése

1. Bd6:! Vd6: 2. Vf7:+ és most ha a sötét király b8-ra megy, akkor világos 3. Vé8+ majd 4. Vf7+-al döntetlent tart. Ha azonban a sötét király 2. Vf7:+-ra c5-re megy, akkor világos 3. Bc5-el nyer, mert fenyeget 4. a5+ és matt. 3. . . a5-re 4. Bb5+ és a következő lépésben matt, 3., . . Vc5:-re pedig következik 4. dc5:+ Kc5: 5. Vc7+ és a h2 bástya elvész.

Vízikaland

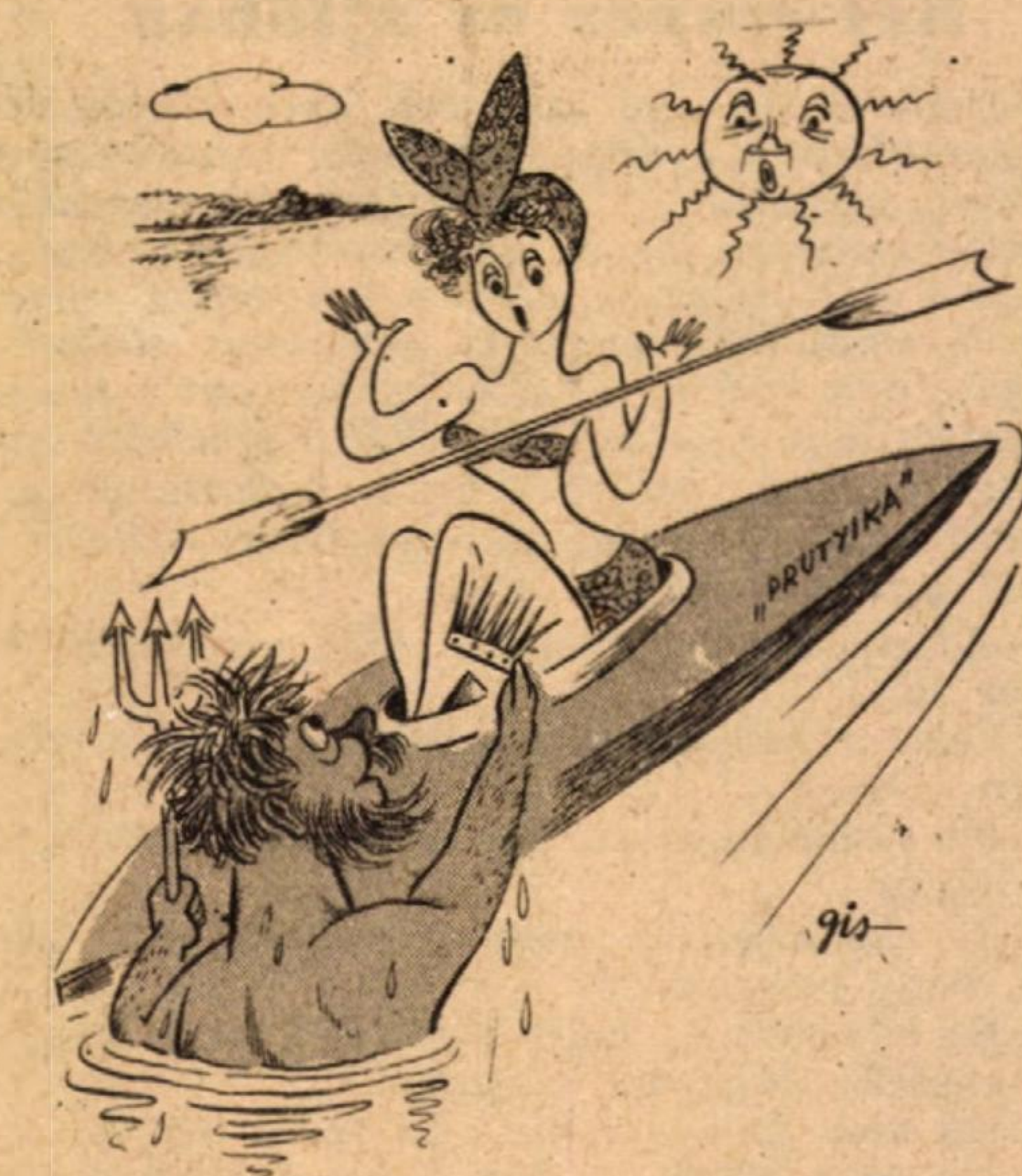

— Neptun vagyok! Jöjjön le hozzám bájos tisztviselő, megmutatom a kagylógyüjteményemet . .

Jósnőnél

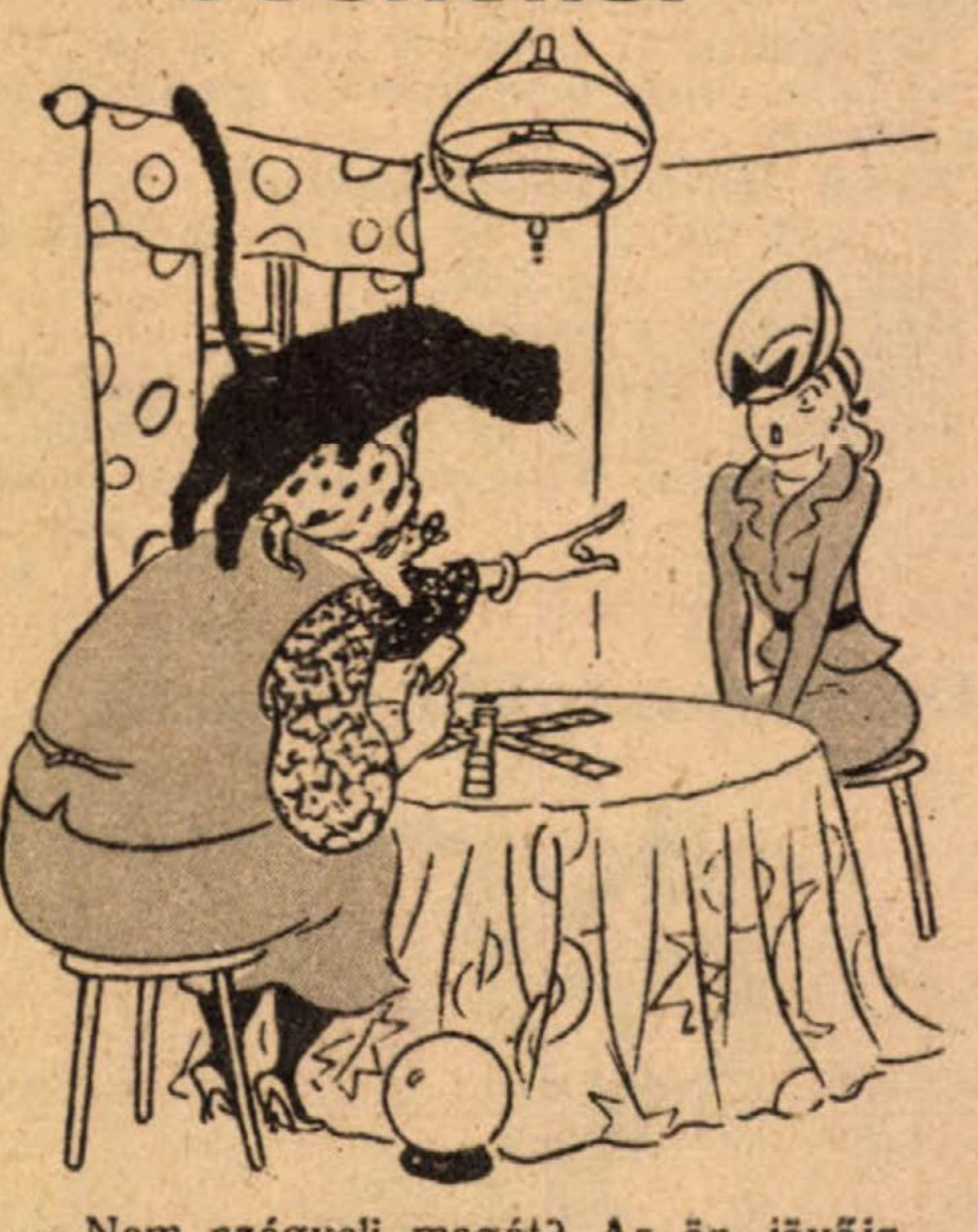

— Nem szégyeli magát? Az ön jövője egyenesen botrányos.

Leleményes festő avagy Mire jó a periszkop

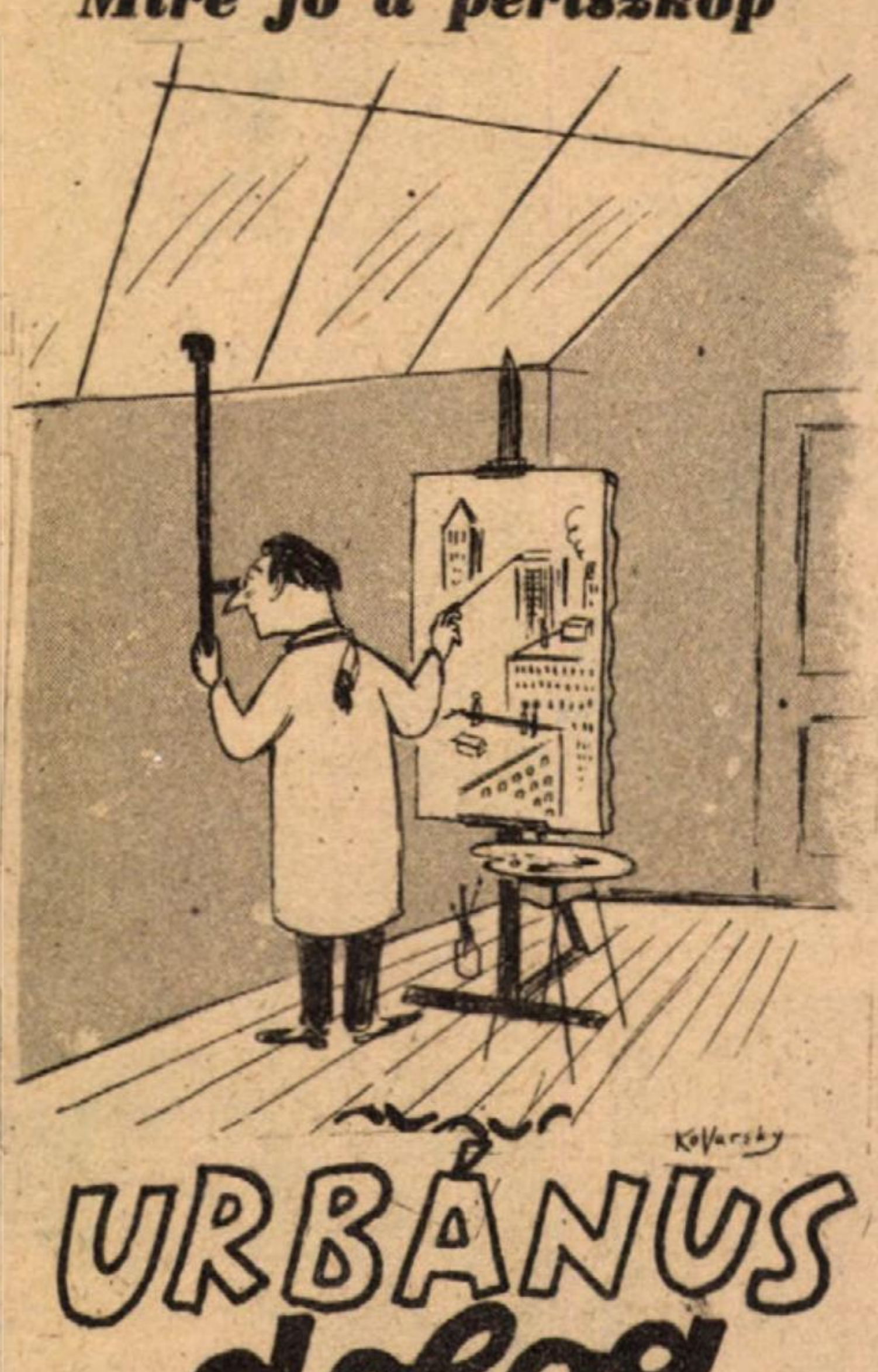

URBÁNUS dolog

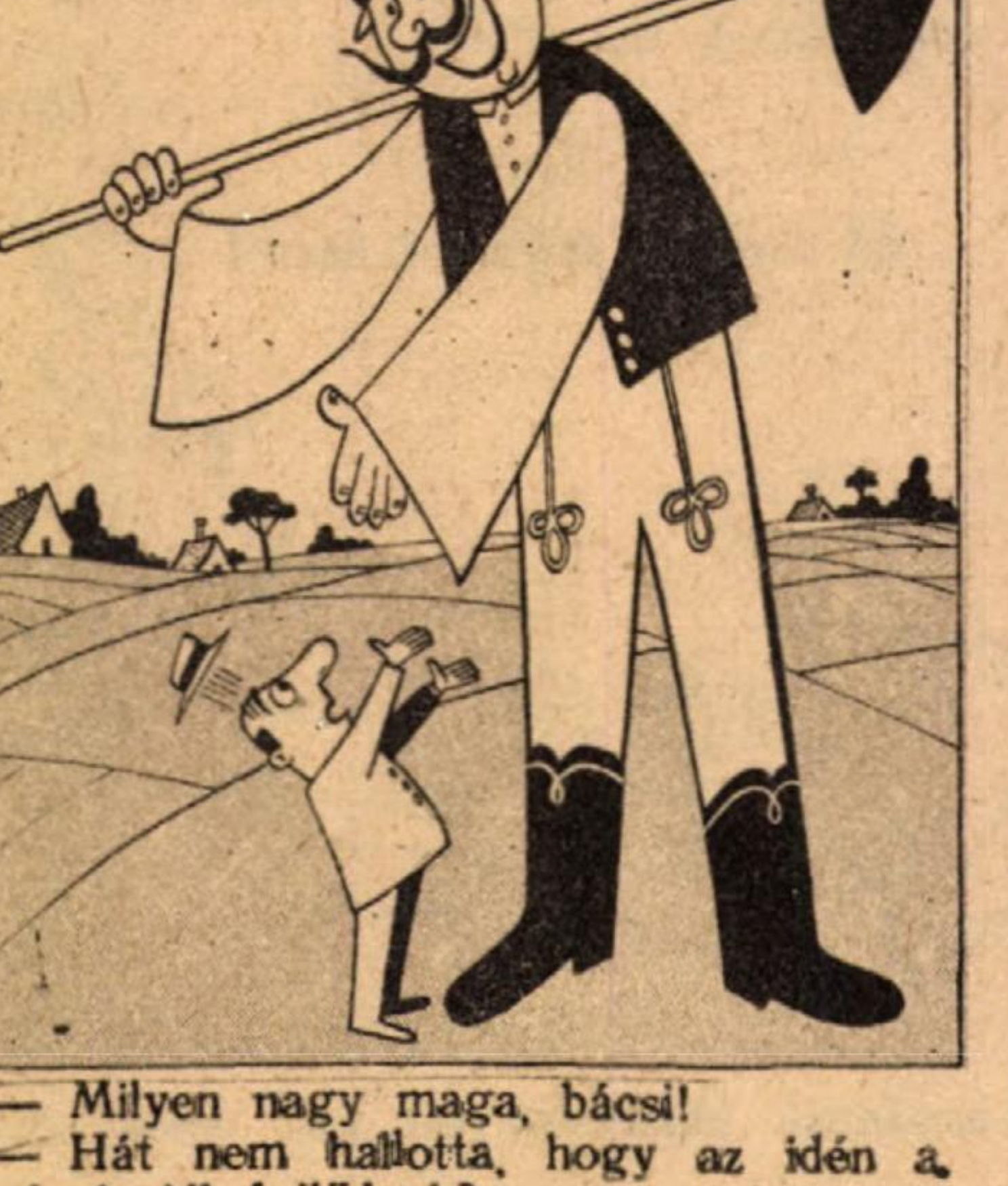

— Milyen nagy maga, bácsi!
— Hát nem hallotta, hogy az idén a kapások jól fejlődnek?

Sakkautomata

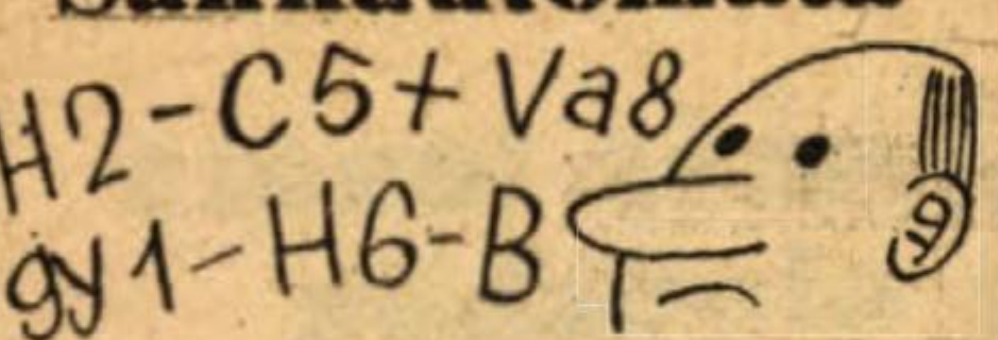

A sakkautomatát, amelyről alant szó lesz, nem Kempelen Farkas találta fel, ellenkezőleg, én találtam fel a Cikória-kávéház egyik kirakatablakában, mert a délutáni órákban mindig ott volt feltalálható.

A sakkautomatát egyébként Nyomasztó Frédinek hívják és állítólag húsból és vérből való ember. Ez ellen csak az szól, hogy órákhosszat ül mozdulatlanul egy hatvannégykockás tábla előtt és ha társaságban találkozik vele az ember és beszédbe elegyedik vele, ilyeneket mond:

— Géháromgénégy, lócéegycékettő, sötét bástya anégy efnégy hákettőó.

Lehet, hogy nem pontosan adtam vissza, amit mond; de az az érzésem, hogy így több értelme van.

Nyomasztó Frédi előtt semmi sem szent. Nyomasztó Frédi megismerkedik egy nővel és öt perc mulva felhívja a lakására sakkozni és órákhosszat sakkozik vele, aztán sakkfeladványokat fejt neki, amíg a szerencsétlen el nem alszik. Nyomasztó Frédi a legjobb barátja feleségét is sakkozni hívja és képes sakkozni hívni a legjobb barátját is, aki a Dunán élete kockáztatásával mentette meg az életét.

Nyomasztó Frédi már odáig süllyedt, hogy sajátmagával is hajlandó leülni sakkozni. Ül a sakktábla előtt és magában szidja sajátmagát, hogy sajátmaga milyen lassú, de persze hangosan nem szól egy szót se sajátmagára, mert fél, hogy sajátmaga megsértődik és feláll és otthagyja sajátmagát, ahogy az idegenek szokták.

Nyomasztó Frédi tegnap elkapott az utcán.

— Jön sakkozni? — kérdezte.

— Nem megyek — feleltem keserűen. — Nem tudok.

— Jellemző — nézett végig rajtam Frédi. — Hát akkor minek él maga? Eltölti az egész életét evéssel, ivással, alvással, olvasással, színházzal, mozival, kirándulással, utazással, öltözködéssel, dohányzással, lakással, fűtéssel és világítással és elhanyagolja az élet igazi célját, a sakkot! Jöjjön velem sakkozni!

— Nem tudok!

— Mesebeszéd! Majd én megtanítom! Gékettő efhánégy, céhárom, déöt, békettő, dékettő, efhárom, géhárom, háhárom, ábécédéefgháijékáelemnopékuereste.

Öt perc mulva ott ültem vele a Cikóriában és sakkoztunk. Ő mondta, hogy mit húzzak. Negyven ember nézett bennünket kívülről, öt belülről és már kezdtem belemelegedni. Akkor odahajolt hozzám Dr. Kellemetlen, akit futólag ismertem.

— Érthetetlen — súgta a fülembe. — Maga komoly sakkozó létére leül evvel a sakkanalfabéta paccerral játszani?

Gergely Miklós.

Nem tehet ő róla

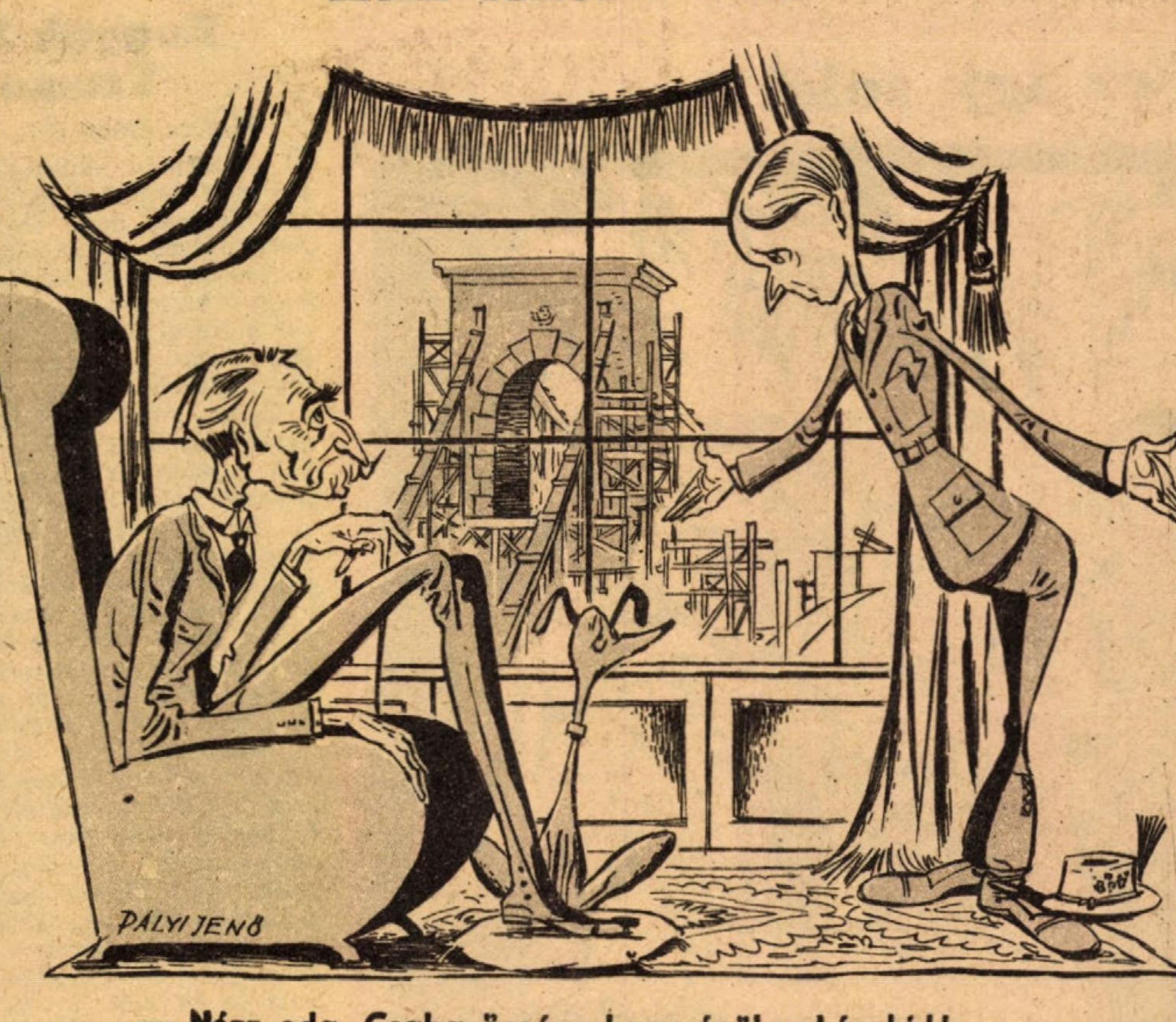

— Nézz oda, Csaba öcsém, hogy épül a Lánchíd!
— Ne haragudj, Huba bátyám, nem tudtam megakadályozni!

Ne lebzselj vasárnap!

A hét közepén azt mondja a feleségem: a konyhaszekrény ajtaján leesett a zsanér, csináljam meg. Felelhettem volna, csinálja meg az asztalos, néki ipara ez, de ki nem fél a feleségétől, mondom ezért: vasárnap majd megcsinálom.

Szép meleg vasárnap délelőttre ébredünk. Nem esik? — kérdezi álmosan a feleségem. — Nem! — szólok. Kár — mondja — kár, hogy nem akartál tegnap este eljönni az Izééktől, most hogy megyünk a strandra? Mondhatnám azt is, hogy villamoson, de azt felelem, sehogy. Nem baj — mondja a feleségem, úgy sem szeretek strandra járni s te legalább megcsinálod a zsanért.

Reggeli után mély lélegzetet veszek és egy szuszra kimondom: mostjuteszembesürgősdolgomvanebédutánmegcsinálomaztazsanért... és már kint is vagyok a házból. Ebéd alatt nem említi a feleségem a zsanért, csak néhány közvetlen szóval emlegeti Izééket, akik miatt elaludtunk és nem mentünk ki strandra. Még most is álmos vagyok — szól ebéd után, s mondjam azt, hogy én is, vagy hogy miért jöttünk el Izééktől, akkor amikor én szóltam, de azt mondom, gondold azt, hogy reggel óta esik! — Igaz — feleli a feleségem — legalább elkészítek mindent hétfőre kényelmesen, te meg... — A zsanért — mondom gyorsan s ahogy lefeküdt, én is lefeküdtem. Egy perc mulva felkelt a feleségem, hogy átszóltak a szomszédból; biztosan rossz a rádiónk és azért recseg... Gondoltam, megmondom, legfeljebb a zsanérhez értek, de aztán kiderült, hogy a feleségem azért keltett fel, mert a szomszédoknak nem merte átkiabálni, hogy a rádió csukva van, csak én alszom hangosan. Ne aludj sokáig — mondta a feleségem, hogy idejekorán elmehessünk, mert félő, hogy Kovácsék feljönnek és akkor vége a vasárnapnak különben is dolgod van... Félő volt, de azért Kovácsék mégis feljöttek, másfél órát halkan diskuráltak velem, nehogy a feleségem felébredjen. — Igazán kedves, hogy eljöttetek — mondta a feleségem, amikor felébredt s a konyhában, ahová kihívott, rámszólt: ugy-e mondtam, hogy menjünk el korán, mert feljönnek...

Mondhattam volna, hogy ... de a feleségem tovább beszélt: Mondd nékik, hogy eligérkeztünk, semmi kedvem a lakásban tölteni ezt a meleg délutánt, ha már miattad nem mentünk a strandra. — Estefelé mit csináltok? — kérdezte Kovácsné vacsoraidőben. — Egy asztalos barátommal van megbeszélnivalóm — feletem és mereven a feleségemre néztem — ugyanis már rossz a konyhabútorunk, a zsanérok... A feleségem közbevágott: ó, az ráér késő este is, maradjatok vacsorára, valami kis hideg maradt délről. Én éhes maradtam, de a Kovácsék megették a kis hideget délről és lassan készülődtek. — Maradjatok — mondta a feleségem — mi úgy is aludtunk ebédután. Éjféltájban hiába marasztalta őket, végérvényesen elmentek. — Látod szólt a feleségem, amikor becsuktuk a vendégek mögött az ajtót — egész délután itthon lebzseltél és nem csináltad meg a zsanért...

Itt vagyok most tehát a konyhában, ütöm a kalapáccsal a konyhaszekrényt, az egyik zsanért felszegeztem, a másik leesett... A szomszéd feljött a házmesterrel, hogy miért csinálok éjnek idején ilyen zajt, nem tudnak a lakók aludni. Az ilyesmit — sziszegi a szomszéd dühösen — vasárnap délután kell csinálni, amikor mások a strandon vannak és nem zavar senkit a lárma...

Boroló Béla

Őnagysága és a nájlon

— Fantázia —

Őnagysága bekanyarodik az előkelő belvárosi üzletbe.

— Nájlont kérek, minél vékonyabbat — veti oda foghegyről a hajlongó segédnek. A segéd hajszálvékony harisnyát szed elő, de őnagysága nincs megelégedve. Még vékonyabbat kér. A segéd most elébe ad egy pókhálóvékony harisnyát. Őnagysága elhúzza a száját: ez sem az igazi. Ujabb harisnya kerül elő, lehelletfinom, álomszerű költemény.

— Ezen varrás sincsen — ajánlgatja a segéd —, valódi üvegnájlon. Őnagysága fitymálva nézi.

— Én ennél sokkal vékonyabbakat láttam.

A segéd most elővesz egy dobozt, úgy tesz, mintha kivenne belőle valamit és a két üres tenyerét gusztusosan odatartja őnagysága orra elé.

— Ezt tessék megnézni. Valódi csempészáru — súgja —, ilyen nincs senkinek egész Pesten.

Őnagysága közel hajol és elégedetten nézegeti a segéd két tenyerét. A kasszánál fizet kétszáz forintot és az üres dobozzal a hóna alatt büszkén távozik.

A SVÉD-MAGYAR MÉRKŐZÉS UTÁN

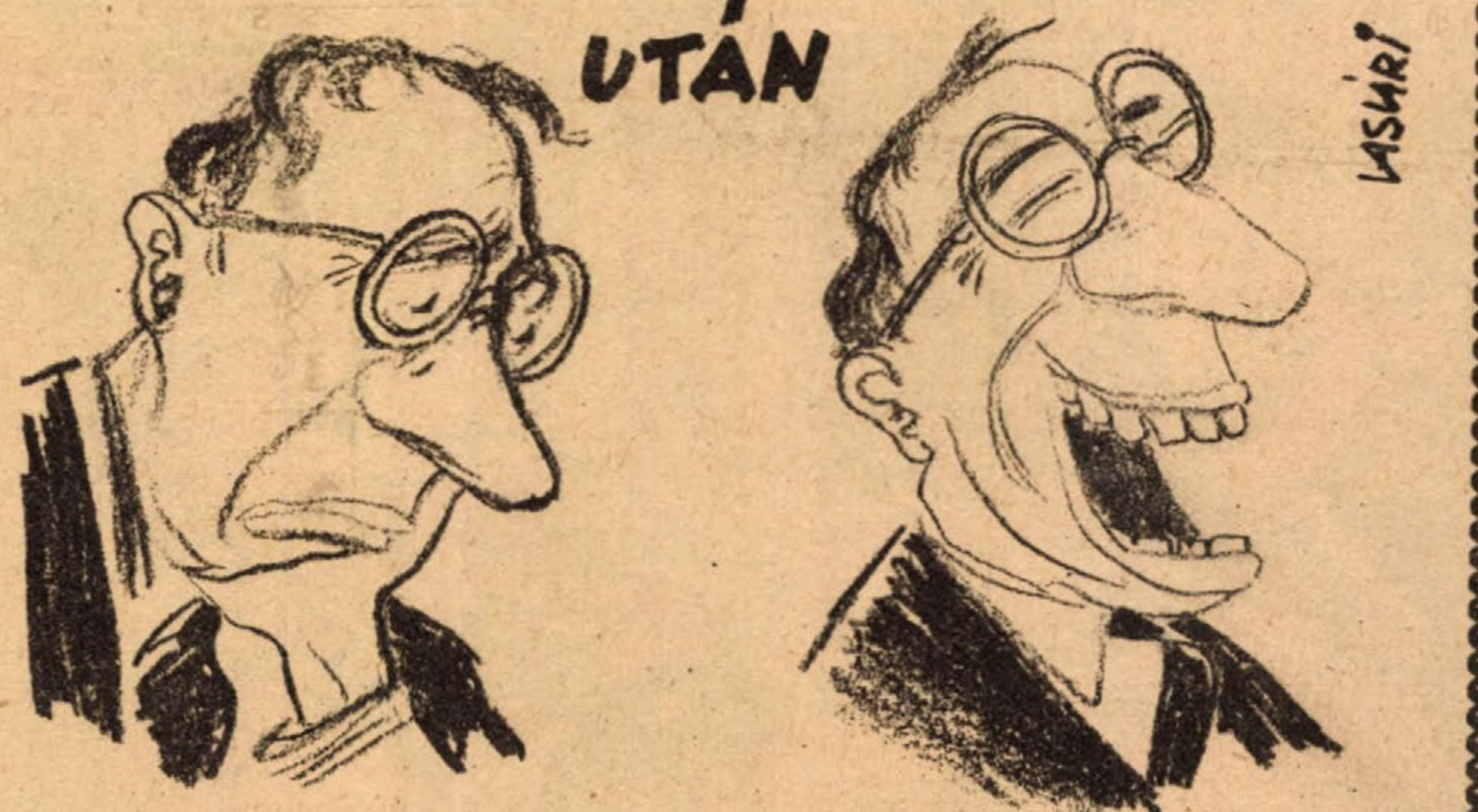

— Nem győztünk Stockholmban.

— Nem vesztettünk Stockholmban.

Példázat

arról, hogyan védik meg Bevinék Angliát az amerikai invázió ellen

— Szörnyű dolog történt velem tegnap éjszaka — meséli Mici a barátnőjének. — Egy férfi belopódzott a szobámba..

— Hát miért nem zártad be az ajtót kulccsal? — kérdi a barátnő.

— Bezártam, csakhogy akkor már bent volt a szobában.

Példázat

Amerikáról és a „szövetségeseiről"

Nyuszekné dicsekszik:

— Én már tíz éve vagyok férjnél, de még egyszer se fordult elő, hogy nézeteltérés lett volna köztem és a férjem közt.

— Hogy lehet az?

— Úgy, hogy ha nekem van igazam, azt a férjem belátja.

— És ha a férjének van igaza?

Az nem fordulhat elő.

Egy gyengeidegzetű kenyérjegy

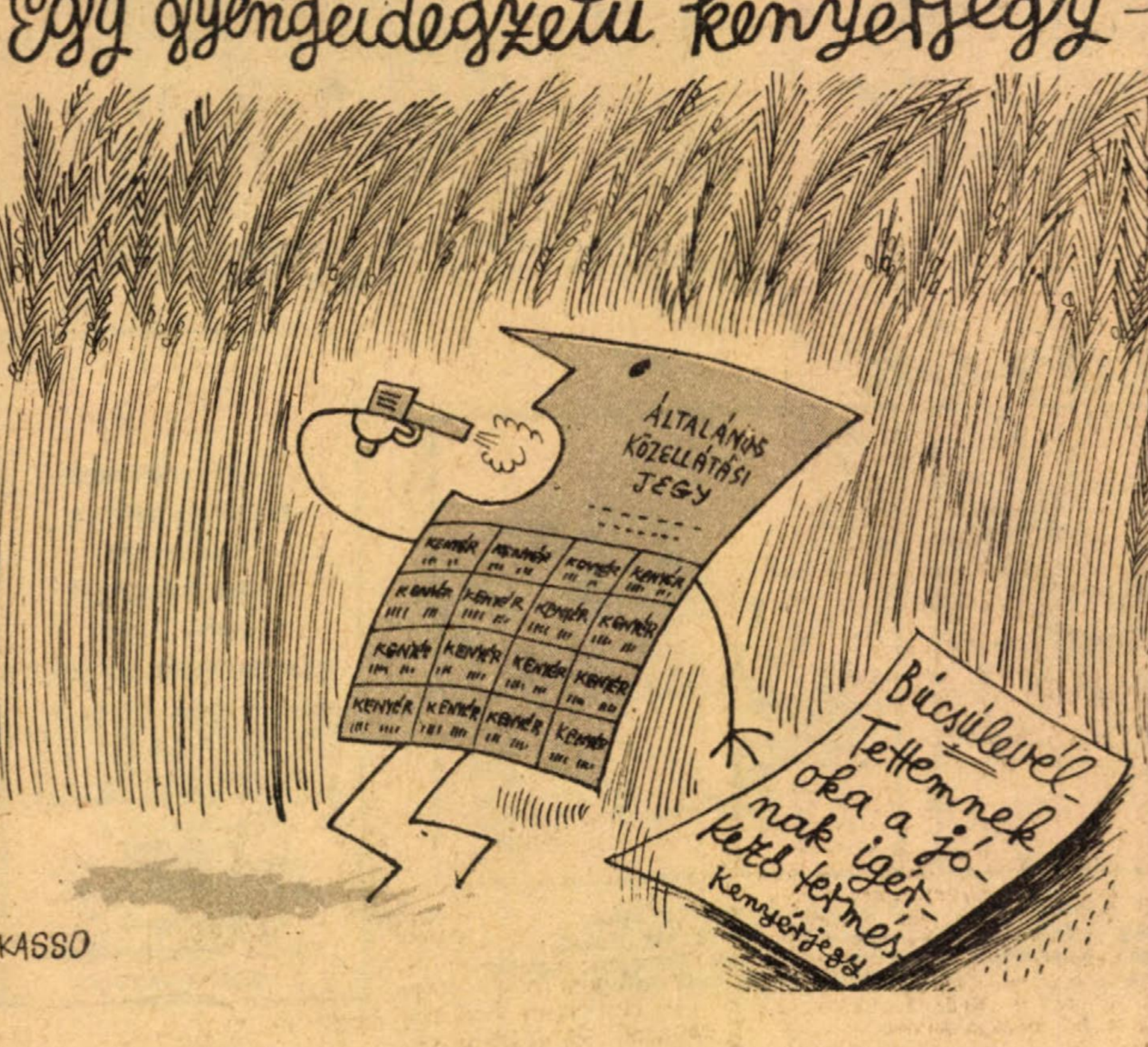
ÁLTALÁNOS KÖZELLÁTÁSI JEGY
KENYÉR
Búcsúlevél
Tettemnek oka a jónak igérkező termés.
Kenyérjegy
KASSO

KIS RIPORT a tanév befejezéséről

Az egész évi munka után befejeződött a tanév. Elsőnek

Acheson

vizsgázott le Párisban.

Franco

újabb előmenetelt mutatott fel leszámolásban és vértanban.

A kis Truman-gyerek

is feljebb lépett egy osztállyal. Most már harmadosztályú elnök.

A legjobban

a kis De Gasperi-gyerek drukkolt. A kedves Samu bácsi igért neki egy toronyórát lánccal, ha alaposan levizsgázik az olaszok előtt. A toronyórát a De Gasperi-gyerek fogja kapni, a láncot az olasz nép.

Ludas Matyi azt üzeni

T. Ervin, Csepel, T. István, Ujtelep, Weil Sándor, Gyurica Ferenc. Sajnos, kézirataikat nem közölhetjük.

Ifj. N. Zoltán. Majdnem jó, de még mindig nem az igazi.

Nagy ellenfelek

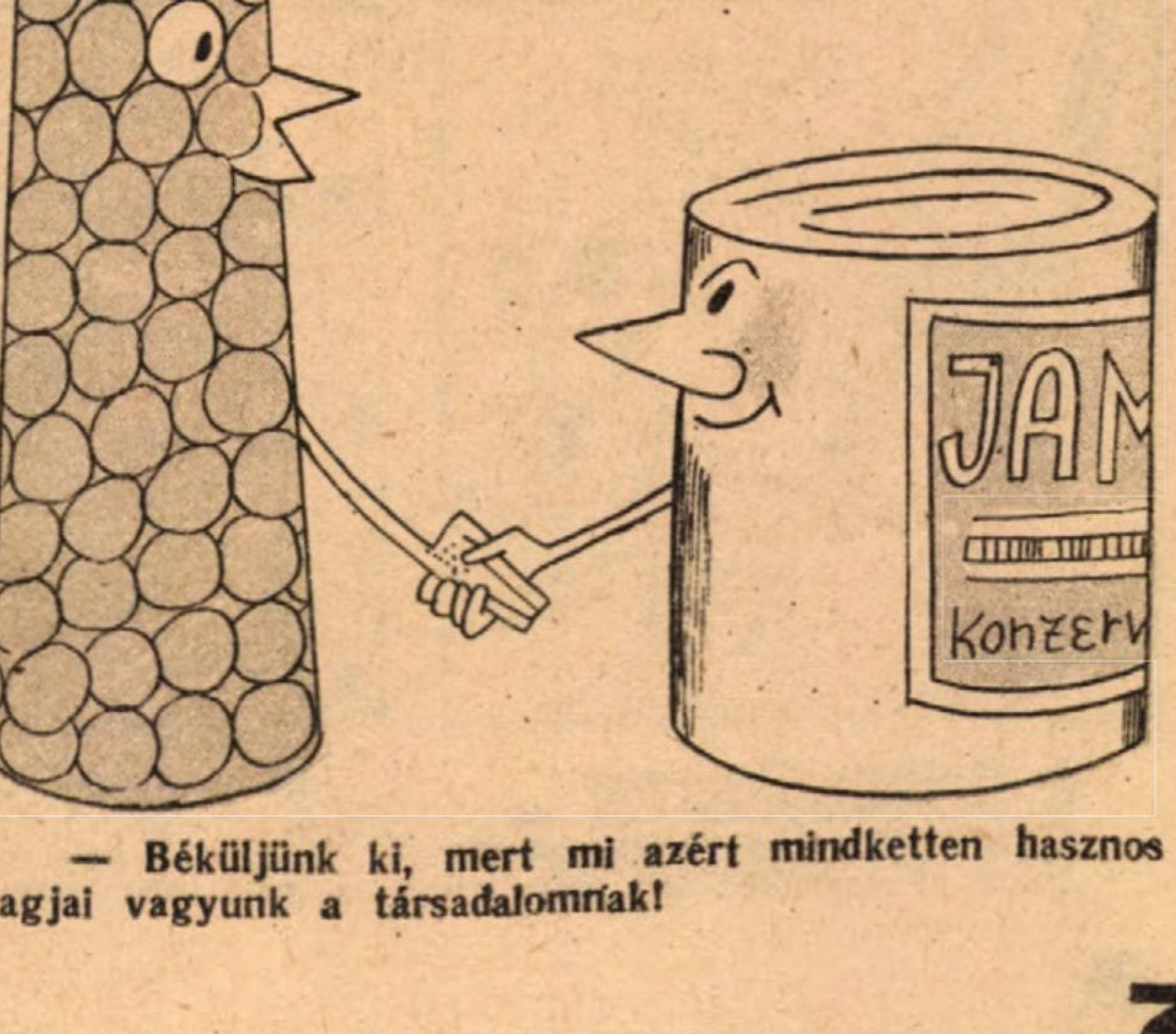

— Béküljünk ki, mert mi azért mindketten hasznos tagjai vagyunk a társadalomnak!

Tarthat ez így soká?

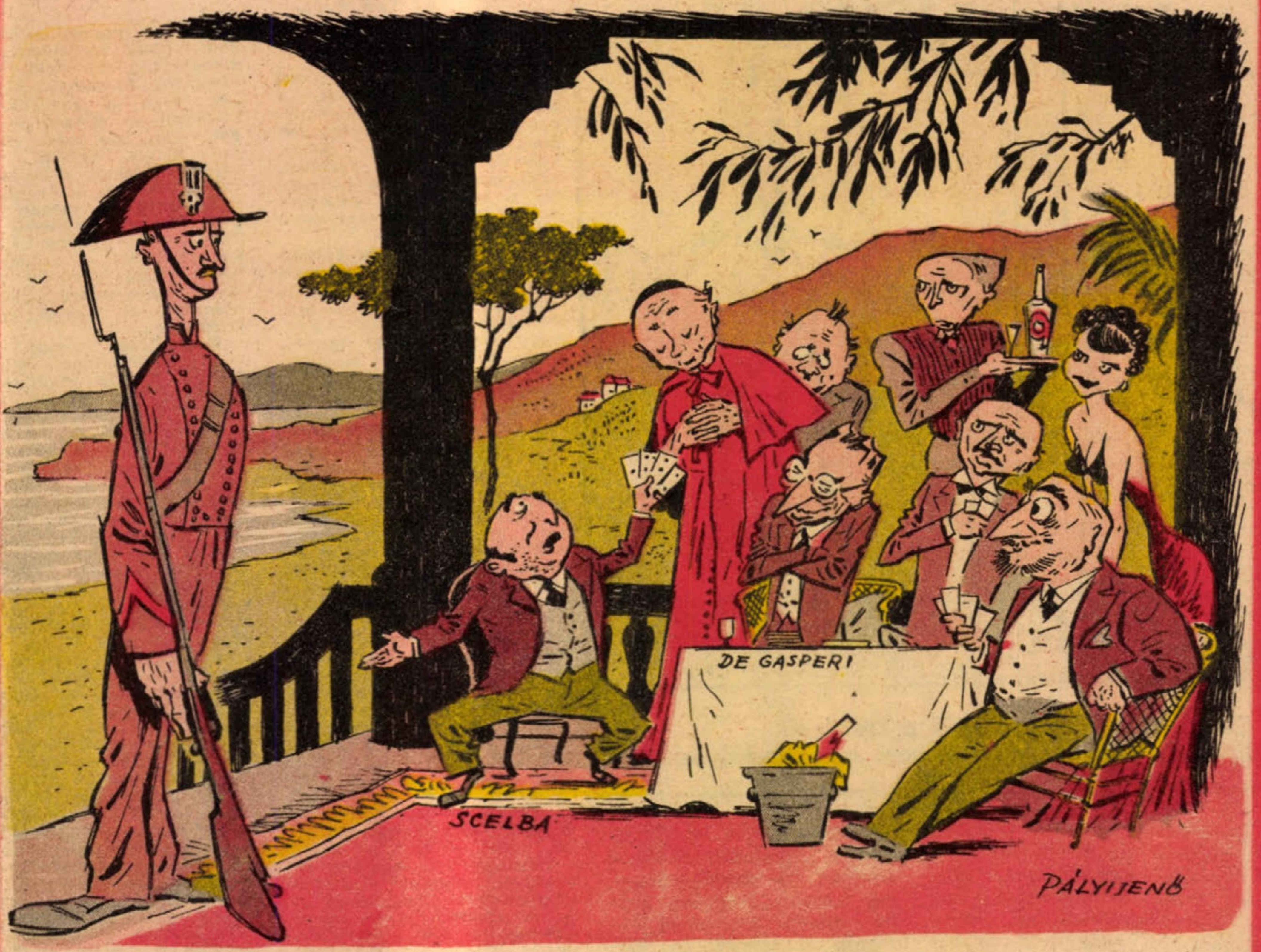

Csendőr: Újabb háromezer földmunkás lépett sztrájkba, belügyminiszter úr!
Scelba: Vedd át egy pillanatra a lapomat főtisztelendő uram, csak közéjük lövetek és jövök vissza.

Háziünnepség Belgrádban

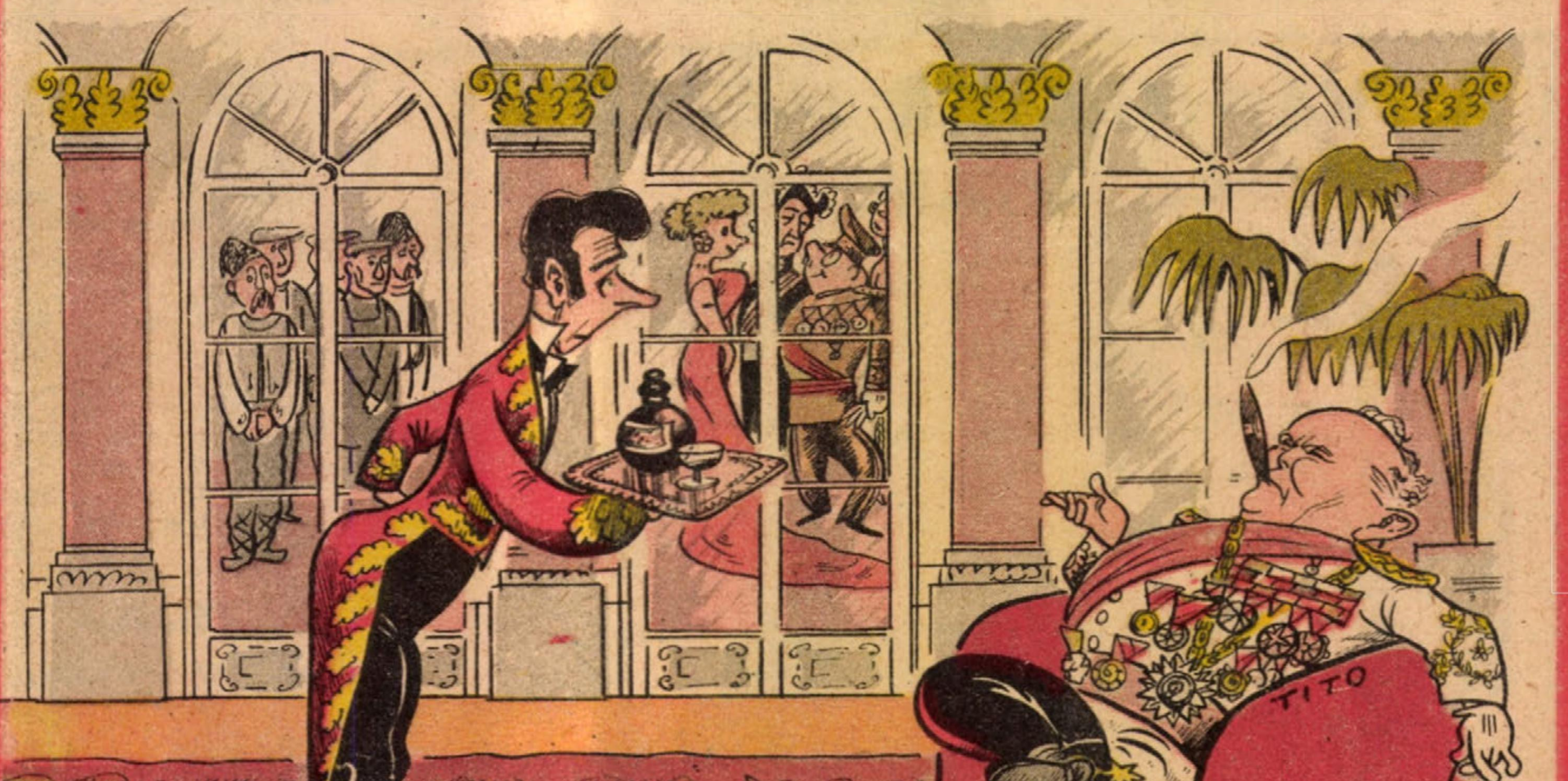

— Hová állítsuk a küldötteket, Tito úr?
— Az urakat élre, a nép küldötteit félre.

Rogyák Elemér levele Truman elnökhöz

Kedves Elnök Úr!

Bizonyára feltűnt Önnek, hogy már több, mint egy éve nem kerestem fel soraimmal. Ennek meg volt a jó oka. Tudtam, hogy Ön is nagyon el van foglalva ott a Fehér Házban, mint ahogy én is el voltam foglalva itthon a Házban, a Hernád-utca 30/b-ben, amelynek — mint tudja — házmestere vagyok. Ugyanis kivül-belül tataroztuk a Házat, ami az Ön Fehér Házára is nagyon ráférne, úgy tudom. Egyébként örültem, hogy újból megválasztották elnöknek, őszintén szólva kellemetlen lett volna ezzel a Dulles úrral levelezésbe bocsátkoznom, akinek még a nevét sem tudom helyesen kiejteni. (Állítólag Dalesznek kell mondani és ha ez igaz, az elnökké választása nem jelentett volna valami nagy változást.)

De rátérek a tárgyra. Legnagyobb meglepődéssel tapasztalom, hogy Ön a legutóbbi levelem óta még erősebben folytatja a háborús uszitást, mintha csak meg sem irtam volna azt a levelet. Ez engem nagyon bosszant. Hát a falnak beszélek én? Megmondtam világosan, hogy az egész háborús spekuláció marhaság és nem lesz belőle semmi. Olvastam, hogy a hadügyminiszter már bedilizett, de azóta mintha elvágták volna. Én ezen csodálkozom.

Mert miről van szó? Legutóbb megirtam, hogy ne csinálja nekem a rumlit, mert itt a Házban mindenki meg van ijedve, este korán lefekszenek és én nem kapok kapupénzt. Hát most vegye tudomásul, hogy a helyzet megváltozott. Már senki se fél. Hacsek úr a harmadik emelet 6-ból tegnap reggel 4-kor jött haza, sirva kezet csókolt és adott egy kettest. Bódics úrék meg két gyerekkel járnak szinházba-moziba. Peckele úr pedig a földszint 4-ből azért hallgatja az Amerika hangját, hogy a felesége hangját ne hallja, mert azt mondja, hogy az még annál is rondább. Legfeljebb a Branzol úr fél, aki Nyugatról jött haza, de ő sem a háborútól fél, hanem Bódics úrtól, akitől a multkor olyan pofont kapott a lépcsőházban, hogy a könyökén kilyukadt a kabátja.

Ez a nagy helyzet a Hernád-utca 30/b-ben, elnök úr. Az én lakóim előtt, meg kell mondanom, nem nagyon népszerű ember maga. Sokszor emlegetik az Ön kedves édesanyját és olyanokat mondanak, hogy azt biztosan le sem lehet angolra forditani. Gyula öcsém, aki 30 éve kinn van Amerikában, azt irja, hogy ott sem igen kedvelik Önnek azt az ötletét, hogy lövészárokban dögöljenek meg. Azt mondják, hogy inkább... hát szóval, ott is sok mindenfélét mondanak.

Azért gondoltam, hogy megpróbálom újból figyelmeztetni magát. Ismétlem, nem szeretek falra borsót hányni! Térjen észre, maga már öreg ember. Mi az istencsudáját akar? Láthatja, hogy ebből a boltból nem lesz semmi. Nem akar senki háborút és hamar visszafelé sülhet el a puska, amiket maguk ott most olyan szorgalmasan gyártanak. Nem tudja szép nyugodtan leélni azt a néhány évet, ami még hátra van magának? Menjen horgászni vagy játsszon ramslit olyan öreg mókusokkal, mint maga. Vagy szórakozzon a felesége őnagyságával, úgy hallom még elég jókarban van.

Hát csak ennyit akartam mondani, meg még azt, hogy figyelni fogom az ujságban, miket beszél. Egyébként, nem tudom, hallotta-e, de a mi Házunk nyerte a házdiszitési versenyt május 1-én. Ez volt a legszebb kapu az egész Hernád-utcában. Igazán akkor leszek megelégedve magával, ha a maga Fehér Házának a kapuja is legalább olyan szépen lesz kidiszitve május elsején, mint az enyém.

A másolat hiteléül:
Gádor Béla

Szívélyes üdvözlettel:
Rogyák Elemér

„Jobb későn, mint soha"

A rádió iskolája felnőtteknek

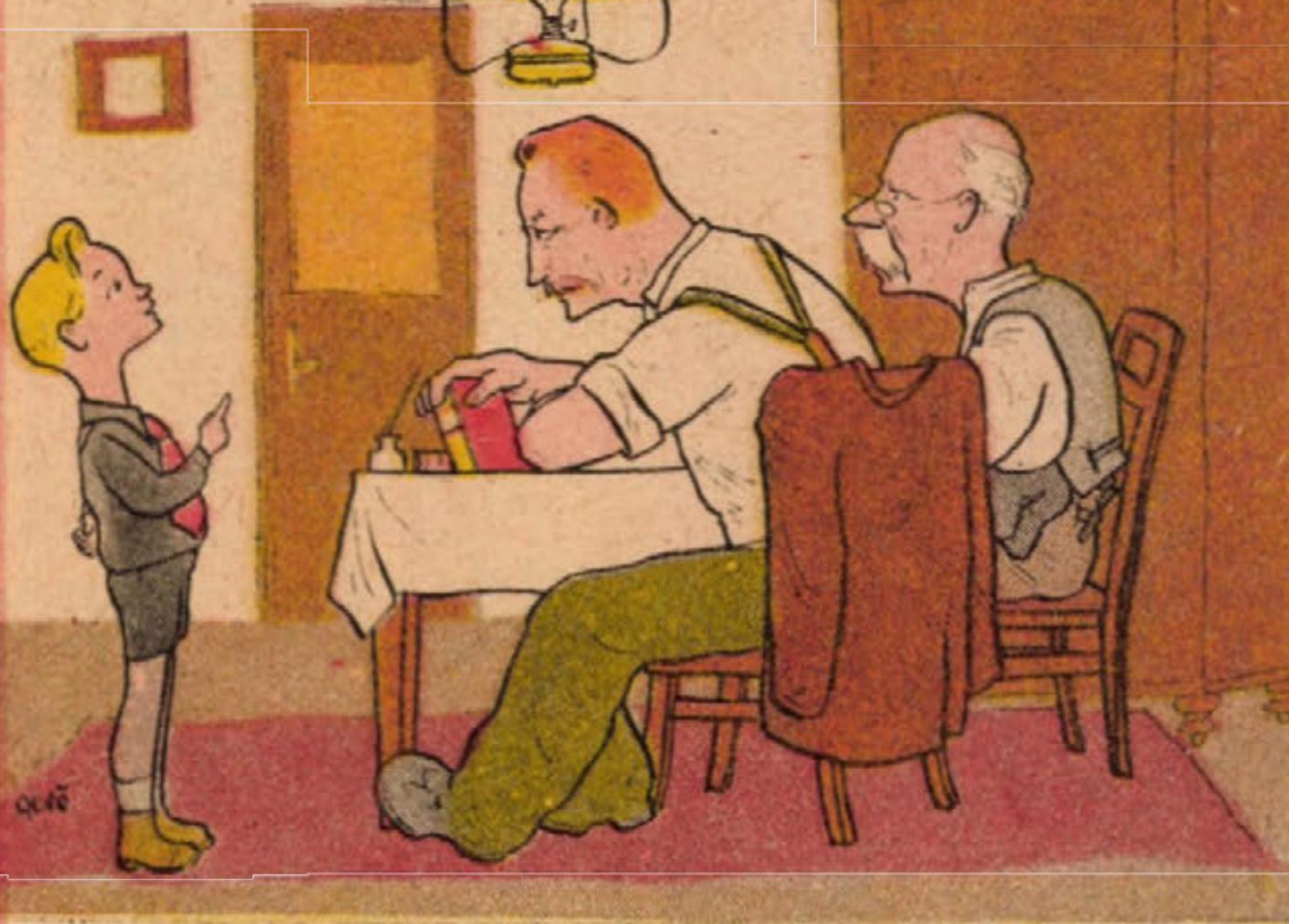

— Nem csináltad meg a házifeladatot, apu, most büntetésből két hétig nem verhetsz meg!

Kuksi horgászik

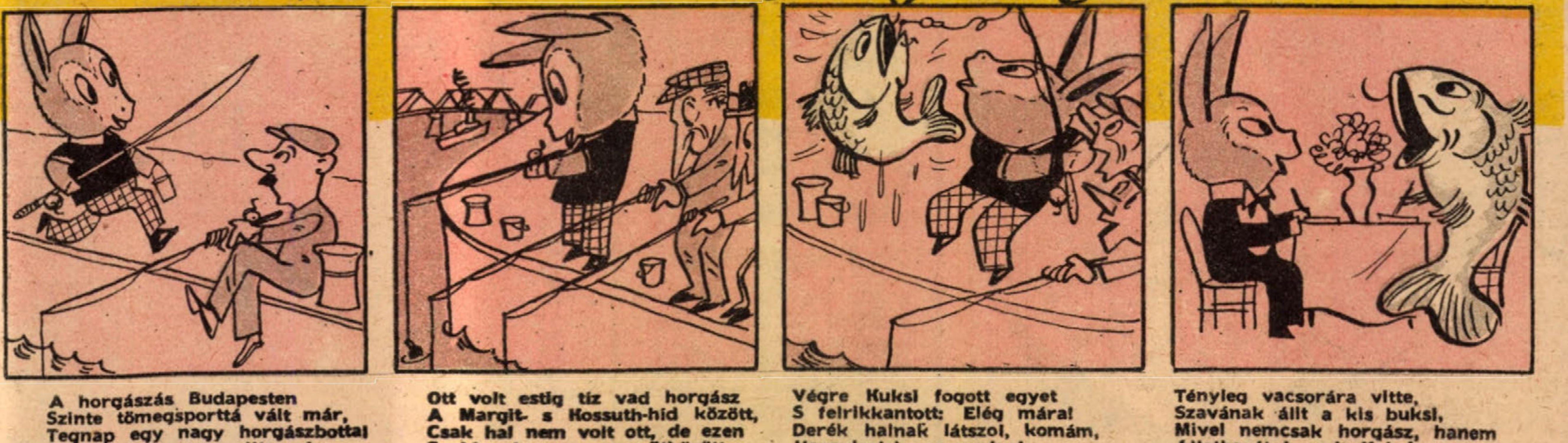

A horgászás Budapesten
Szinte tömegsporttá vált már,
Tegnap egy nagy horgászbottal
Kuksi is a parton állt már.

Ott volt estig tíz vad horgász
A Margit- s Kossuth-hid között,
Csak hal nem volt ott, de ezen
Senki már meg nem ütközött.

Végre Kuksi fogott egyet
S felrikkantott: Elég mára!
Derék halnak látszol, komám,
Hazaviszlek vacsorára!

Tényleg vacsorára vitte,
Szavának állt a kis buksi,
Mivel nemcsak horgász, hanem
Állatbarát is volt Kuksi.

Ludas Matyi
Felelős szerkesztő:
GÁDOR BÉLA
Szerkesztő:
TABI LÁSZLÓ
Felelős kiadó:
ZSIGMONDI ENDRE
Szerkesztőség: Honvéd-utca 10. Tel.: 127—750 és 128—031. Kiadóhivatal: Budapest, József-körút 5. Tel.. 139—150 és 138—382.
Nyomatott a Budapesti Szikra Nyomda NV. offset-körforgógépein. V., Honvéd-u. 10.
Felelős nyomdavezető: Radnóti Károly.